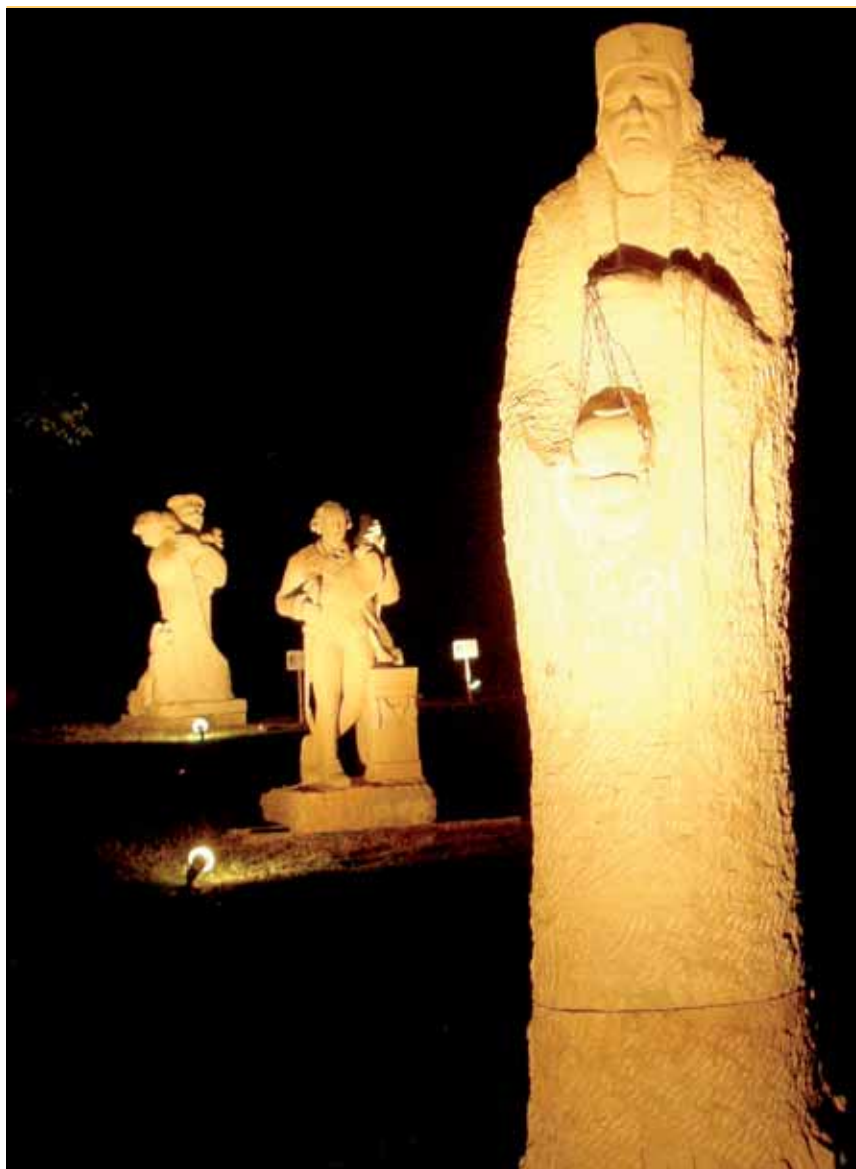

3/2011

ČTVRTLETNÍK OBCE LUŽICE

Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009

PRVNÍ ŠKOLNÍ DEN

Foto: Jana Králová

BAREVNÉ ODPOLEDNE

Z OBSAHU

Slovo starosty	1
Aktuálně z radnice	3
Značení domů	
Poplatky	
Krátké zprávy	
Osobnost	4
Věra Příkazská	
My všichni školou povinni	6
Do nového v novém	
Patnácté výročí pobočky ZUŠ	
Nejlepší školník	
Organizace školního roku	
Kultura	10
Něco o cimbálce	
Dojďte na výstavu	
Literární večer	
Ohlédnutí za létem	
Spolky	16
Letní táboření - Brontosauři	
Návštěva francouzských přátel	
Chovatelé	
Letní táboření - Skauti	
Tento klub	
Rozhovor	24
Dana a Jaromír Bílíkovi	
Příroda	25
Včelařské arboretum	
Cestování	27
Hontianská paráda	
Sport	29
Tenisový turnaj	
Tentokrát na vodě	
Jak jsme přežili soustředění	
TJ Sokol	
Turnaj o putovní pohár	
Soustředění mladých fotbalistů	
Lužičtí volejbalisté	
A už je to tu zas	
Společenská kronika	38
Napsali nám	41
Reklama	44

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

rok 2011 je nejvýznamnějším mezníkem v historii mateřské školy v Lužicích. Po 26 letech provozu byla provedena zásadní rekonstrukce objektu včetně technologie kotleny. V rámci akce „Snížení energetické náročnosti mateřské školy v obci Lužice“ byla provedena výměna oken, vstupních dveří, zateplení pláště budovy včetně nových fasád, zateplení a položení nové krytiny střechy.

V kotelně byly původní plynové litinové kotle nahrazeny dvěma kondenzačními plynovými kotle „BUDERUS“ o výkonu 2 x 50 kW, včetně měření a regulace téhož výrobce. Tyto kotle zajišťují ohřev vody v topném systému i ohřev užitkové vody. Součástí rekonstrukce kotleny byly stavební práce, plynoinstalace, elektroinstalace, úpravy rozvodů vody, vnitřní kanalizace, tepelná izolace.

V průběhu roku proběhla na hřišti MŠ výstavba altánku a instalace pryžové dopadové plochy kolem skluzavky. Jednotlivé akce prezentují následující finanční objemy:

1. Snižování energetické náročnosti MŠ Lužice

- projektované rozpočtové náklady:	5 966 615 Kč
- vysoutěžená cena:	3 915 962 Kč
- dotace Ministerstva životního prostředí a EU:	2 403 361 Kč
- spoluúčast obce:	1 512 601 Kč
2. Rekonstrukce kotelný MŠ

- projektované rozpočtové náklady:	775 428 Kč
- vysoutěžená cena:	632 584 Kč
3. Altán

- pořizovací cena včetně montáže:	41 082 Kč
-----------------------------------	-----------
4. Pryžová dopadová plocha

- pořizovací cena včetně montáže:	54 547 Kč
-----------------------------------	-----------
5. Celkové investiční prostředky v roce 2011 činí 4 644 175 Kč.

Předpoklad snížení spotřeby činí 50%, což prezentuje cca 175 000 Kč/rok.

Všechny práce byly provedeny ve stanovených termínech a bez závad a nedodělků. Děkuji touto cestou STAVEBNÍ FIRMĚ PLUS s. r. o. a firmě TOMEK - TOPENÍ, VODA, PLYN, INSTALACE, za spolupráci a kvalitní realizaci záměru.

Uznání patří všem zaměstnancům školky, kteří zvládli provoz MŠ i v průběhu rekonstrukčních prací. Ocenění si zaslouží Základní škola a mateřská škola Jaroslava Dobrovolského příspěvková organizace, která v rámci vlastního rozpočtu vytvořila v uplynulých letech rezervu na opravu kotelný. Bez této úspory by rekonstrukce kotelný MŠ v roce 2011 nebyla uskutečnitelná.

Všechny výše popsané investice byly prezentovány veřejnosti formou „Dne otevřených dveří“, který se konal 6. října 2011 v areálu MŠ. V programu vystoupily děti z MŠ a Dětská cimbálová muzika z Lužic. Návštěvníci měli možnost poznat prostředí, ve kterém lužické děti dělají první krůčky za poznáním.

Ing. Jaroslav Kreml - starosta

Aktuálně z radnice

Máte označen svůj dům číslem popisným a orientačním?

§ č.47 b) zákona č.200/1990Sb., o přestupcích:

1. Přestupku se dopustí ten, kdo neoznačí budovu čísly popisnými
2. Za přestupek podle odstavce 1 může obec uložit pokutu do výše 10 000 Kč.

Vyzýváme občany, kteří doposud nemají své nemovitosti označeny číslem popisným, orientačním, nebo v případě chat a garáží číslem evidenčním, aby tak neprodleně učinili.

Nejdůležitější informace:

1. Všechny budovy určené kolaudačním rozhodnutím k trvalému obývání musí mít popisné číslo a číslo orientační. Popisným a orientačním číslem musí být rovněž opatřeny tovární, administrativní, obchodní a podobné budovy trvalého rázu, i když nejsou trvale obývány.
2. Vedlejší budovy se neoznačují zvláštními popisnými a orientačními čísly.
3. **Tabulka s číslem popisným** má rozměr 200 x 160 mm, bílý rámeček (4 mm od kraje tabulky, o síle 3 mm), modré pole, bílé arabské číslice výšky 75 mm.
4. **Tabulka s číslem orientačním** má rozměr 200 x 160 mm, černý rámeček (4 mm od kraje tabulky, o síle 3 mm), bílé pole, černé arabské číslice výšky 75 mm. Je umísťována pod tabulku s číslem popisným.

5. Tabulky musí být umístěny u vchodu tak, aby byly viditelné z veřejné komunikace.
6. Tabulky se umísťují zpravidla u hlavního vchodu do budovy z ulice, u vrat či u plotové branky vlevo při pohledu směrem z budovy, nejvýše do 2,5 m od země.
7. U nově kolaudovaných domů umístí vlastník domu do 60 dnů od právní moci kolaudačního rozhodnutí tabulku s číslem popisným.

Číslem evidenčním musí být označeny stavby určené k individuální rekreaci nebo stavby garáže, která není součástí budovy s popisným číslem.

1. Tabulka s číslem evidenčním má rozměr 200 x 160 mm, červený rámeček (4 mm od kraje tabulky, o síle 3 mm), bílé pole, červené arabské číslice výšky 75 mm.
2. Pro označení budov čísly evidenčními - platí obdobná pravidla jako u čísel popisných a orientačních
Tabulky si můžete objednat ve firmě REPRES Hodonín, Na Plucárně tel. 518 341 700.

(Úplné znění dokumentu „Pravidla o způsobu použití a umístění čísel a názvů k označení budov, ulic a jiných veřejných prostranství, o postupu a oznamování přidělení a dokladech potřebných k přidělení čísel“ najdete na www.luziceuhodonina.cz nebo v tištěné podobě na Obecním úřadě v Lužicích.)

Místní poplatky na rok 2011

Informace pro občany, kteří ještě nezaplatili místní poplatky za komunální odpad a psa.

Poplatek za 1 psa činí 150,- Kč a poplatek za komunální odpad za 1 osobu činí 500,- Kč.

Upozorňujeme, že poplatky, které nebudou uhrazeny do 30. 10. 2011, bude obecní úřad vyměřovat tzv. hromadným předpisným seznamem. O vyměření poplatku se dozvíte z úřední desky obce Lužice umístěné na budově radnice a na webových stránkách obce.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

- Na www.luziceuhodonina.cz v menu AKTUALITY – Infokanal je vždy k dispozici soubor s aktuální verzí prezentace vysílané v místní kabelové televizi
- Na www.luziceuhodonina.cz v menu FOTO – VIDEO naleznete také:
 - Fotografie z Cyrilometodějských hodů
 - Fotografie z koncertu Wabiho Daňka, Literárního večera a vernisáže sochařského sympozia
 - Fotografie z fotbalového Turnaje o putovní pohár starosty Lužic
 - Krátké video a fotografie z Prkačcupu a vinobraní i fotografie z prvního školního dne
- Vývoz odpadu ve 4. čtvrtletí: 12. 10., 26. 10. (+ pytle), 9. 11., 23. 11. (+ pytle), 7. 12., 21. 12. (+ pytle)
- Z důvodu zkvalitnění služeb dojde od 1. ledna 2012 ke změně telefonních čísel pro poruchy či požadavky zákazníků společnosti NOEL, s.r.o. Hodonín.
K dispozici budou čísla: 607 866 813 a 518 359 635 od 7.00 do 21.00 hodin 7 dní v týdnu včetně svátků. Více na www.luziceuhodonina.cz nebo na www.noel.cz

OSOBNOST

VĚRA PŘÍKAZSKÁ

(nar. 19. května 1931 Holíč, Slovenská republika)

Příznivcům lidové písně nemusíme zpěvačku a interpretku lidových písní paní Věru Příkazskou představovat. Zvláště ti starší posluchači rádia její sametový alt poznají bezpečně mezi mnoha jinými. Málokdo však ví, že své mládí prožila u nás v Lužicích, se kterými ji spojují dodnes veselé i smutné vzpomínky. Přejeme paní Věře Příkazské k jejímu životnímu jubileu hodně zdraví, spokojenosti a děkujeme jí, že se s námi o své vzpomínky podělila.

Lužice u Hodonína zůstávají v mém povědomí jako přistěhovalecký azyl. Naše rodina se přistěhovala ze slovenského Holíče někdy v polovině ledna 1940. Bylo to brzy po vyhlášení samostatného Slovenského štátu. Ubytování jsme dostali ve dvou samostatných pokojích zájezdni hospody proti nádraží. Můj otec byl Moravan narozený v obci Dubňany, matka byla slovenské národnosti.

Těsně před koncem války byly Lužice bombardovány Rudou armádou. Otec tragicky

zahynul v noci 8. dubna 1945. Bylo mu teprve 36 let.

Už tenkrát bylo o mé budoucnosti rozhodnuto. Po ukončení Městanské školy v Hodoníně v roce 1947 jsem byla přijata jako učnice v obuvnických dílnách firmy Baťa ve Zlíně. Toto nezáživné období jsem doslova přetrpěla dva roky. Základ hudebního vzdělání jsem získala v Hudební škole ve Zlíně u profesora Tichého.

V roce 1950 jsem neuspěla u přijímací zkoušky na studium Státní konzervatoře v Praze. Barva mého hlasu nebyla vhodná pro operní studium. Ale ve stejném roce jsem úspěšně absolvovala konkurz do Státního souboru písní a tanců.

Mojí pěveckou orientaci na lidovou píseň podporoval národní umělec profesor Karol Plicka stejně jako profesor Vladimír Klusák, rodák z Velké nad Veličkou. Ten už v roce 1953 začal pro mne a Brněnský rozhlasový orchestr lidových nástrojů upravovat moravské lidové písně.

V té době jsem studovala na Jazykové škole v Praze francouzštinu. Toto období bylo pro mne průlomové, protože Státní soubor od roku 1957 absolvoval několik koncertních turné po celé Francii. V rámci toho jsem na přelomu roku 1960 a 1961 žila pracovní dva měsíce v Paříži.

Dalším nevšedním životním zážitkem byl pro mne tříměsíční

Kubešova dechovka 1987

(foto: archiv Věry Příkazské)

pobyt v Čínské lidové republice. Cestou se vagon s kostýmy celého souboru ztratil kdesi na Sibiřské magistrále. Soubor nemohl koncertovat a tři týdny jsme využili k poznávání kulturních památek Pekingu včetně Čínské zdi.

V průběhu dalších let jsem procestovala mnoho evropských států jako sólistka Státního souboru a později jako členka experimentálního studia LATERNA MAGIKA.

Pro rozhlas Brno a Plzeň jsem natočila několik desítek moravských i českých lidových písní.

Moje pěvecké začátky však sahají hluboko do mého dětství.

Bylo mi devět let, když jsem poznala život v obci Lužice, nikoho ze stávajících spolužáků jsem neznala, neuměla česky a oba rodiče byli zaměstnáni v Hodoníně. Lidé, kteří mi byli

blízcí, zůstali na Slovensku. Nevím přesně, kdy a jak jsme se sblížily s Aloisii Vlašinskou. Snad proto, že jsme obě měly rády zpěv. Dobře jsme intonovaly malými dětskými hláskami a zpívaly s velkou odvahou.

S odstupem času si uvědomuji, že k tomuto přátelství se přidala i Marie Netíková (dnes Lacková). Obě děvčata zůstávají nedílnou součástí mých vzpomínek na obec Lužice, kde jsem prožila dlouhou dobu od roku 1940 do roku 1950.

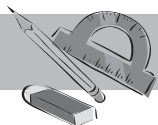
Věra Příkazská

Inkognito kvartet 1968/73

(foto: archiv Věry Příkazské)

MY VŠICHNI ŠKOLOU POVINNÍ

Do nového v novém

Jak tomu u naší mateřské školy již bývá, i konec školního roku byl plný akcí, které si užili nejen děti, ale i rodiče a zaměstnanci MŠ. Pohádkové znalosti si děti doplnily díky pravidelnému navštěvování DK v Hodoníně. Ale za pohádkovým světem děti nemusely cestovat, pro jejich pohodlí je mnoho divadelních společností navštívilo v mateřské škole.

Krytí bazén ze zimního období byl dětem nahrazen návštěvami solné jeskyně v Hodoníně, a to především za účelem posílit jejich obranyschopnost.

O tom, jak talentované děti naší školu navštěvují, nás i rodiče přesvědčily děti samy. A to při příležitosti nejkrásnější, při školních besídkách k svátku všech maminek. Děti si pod vedením paní učitelek připravily pro maminky hudební, pohybové, literární a dramatické pásmo. Maminky byly od dětí obdarovány krásnými dárčky a přáním jako poděkování za jejich lásku a péči.

Na mnoha akcích naše mateřská škola spolupracovala i se základní školou, např. vynášení Moreny, závody na kolečkových bruslích, sběr starého papíru. Spolupráce s vyšším vzdělávacím stupněm je velmi důležitá pro děti předškolního věku, při těchto akcích se děti seznamují s kolektivem starších

jedinců a s prostředím a řádem základní školy.

Konec školního roku byl velmi důležitým mezníkem pro děti předškolního věku, které se musely postupně vyrovnávat s mnoha úskalími spojenými s novou rolí školáka. Děti byly během celého roku ve výchovně-vzdělávací oblasti cíleně připravovány a jako ukončení pro ně bylo připraveno Rozloučení s předškoláky, kdy děti musely prokázat své vědomosti a poté, co byly pasovány na Předškoláka, na ně čekalo malé sladké překvapení.

Začátek školního roku nám přinesl nejen patrné změny personální, jelikož paní učitelka Šišková se odebrala na mateřskou dovolenou a my jí touto cestou přejeme krásné a klidné mateřské období, ale především došlo k celkovým úpravám budovy. Aby děti

chodily do naší školky s ještě větší radostí, změnila naše mateřská škola barvu, pro větší teplo a pohodlí byla vyměněna okna, ani na střechu nebylo zapomenuto. Budova má zcela nový „oblek“, a tak doufáme, že i nadále k nám děti i rodiče najdou cestu. Tyto změny byly náročné nejen pro pracovníky, kteří nám k tak krásné budově dopomohli svojí malířskou a stavební činností, ale i pro paní uklízečky a kuchařky, jen díky nim se čistota školky vrátila do původního stavu a my jim za jejich píli a snahu mnohokrát děkujeme!!!

Do nového školního roku vstupujeme nejen s novou budovou a novými dětmi, ale i s idejemi, že tento rok bude minimálně stejně úspěšný jako předchozí.

*Bc. Ivana Cigánková,
učitelka MŠ*

PATNÁCTÉ VÝROČÍ ZALOŽENÍ POBOČKY ZUŠ DOLNÍ BOJANOVICE V LUŽICÍCH

*„Hudba je řeč srdce.
Lidé jsou rozdílní
spíše díky mozku než srdci
- a proto je srozumitelná spíše řeč srdce.“
Voltaire*

1. září 1996 byla v Lužicích z popudu bývalého starosty pana Radovana Rutara založena pobočka Základní umělecké školy Dolní Bojanovice. Letos tedy oslavujeme 15. výročí jejího založení.

Ku příležitosti tohoto výročí byla uskutečněna výstava hudebních nástrojů a notových materiálů na Starém kvartýru, kterou pro nás uspořádali členové Muzejního spolku Lužice. Tuto výstavu doplňoval průvodní hudební program.

24. června byla zahájena tato akce vernisáží, na které vystoupily učitelka Marie Havránková a Milena Smutná, bývalá žákyně naší pobočky. Tato nadaná klavíristka je v této době studentkou Státní konzervatoře a Masarykovy univerzity v Brně.

25. června se uskutečnilo vystoupení žáků naší pobočky a Dětské cimbálové muziky z Lužic. Rodičům i žákům se prostředí Starého kvartýru natolik zalíbilo, že by si vystoupení v příštích letech rádi zopakovali.

26. června zahrálo v průvodním programu výstavy violoncellové duo ve složení D. Dvořáková a K. Neugebauerová a zazpíval pěvecký sbor Musica Magnifica pod vedením Mgr. Světlany Přibilové.

Program k 15. výročí založení místní pobočky ZUŠ vyvrcholil koncertem učitelů a bývalých absolventů.

Děkujeme členkám i členům muzejního spolku za uspořádání krásné výstavy, Obecnímu úřadu Lužice za organizační pomoc a zveřejnění příznivce hudby na všechny akce místní pobočky ZUŠ.

Marie Havránková

„Flétničky“

foto: Jindřiška Fogtová

Violoncellové duo a paní učitelka M. Havránková

foto: Jitka Konvičná

Základní umělecká škola Dolní Bojanovice
a Obec Lužice Vás zvou
na slavnostní koncert při příležitosti

15. výročí založení pobočky ZUŠ v Lužicích

v neděli 23. 10. 2011 od 16 hod.
v sále Sokolovny v Lužicích.

V programu vystoupí učitelé, absolventi
a žáci ZUŠ.

Nejlepší školník na světě

Poděkování od žáků školy

foto: Jana Králová

Naš nejlepší školník Staňa ☺

foto: Jana Ličeníková

Říká se, že není na světě člověk ten, který by se zalíbil lidem všem... Dovolím si nesouhlasit, jednoho totiž znám. Je to člověk, který tiše a nenápadně vstoupil do našeho života a svým klidem, úsměvem a dobrem se nám zapsal do srdce. Je to náš pan školník, promiňte náš **Pan školník Staňa**. Velké písmeno je na místě, protože kdybyste se zeptali kohokoliv ve škole, každý by ho pochválil. Každá moje kolegyně se usměje, když ho potká, neboť on spolu se svou manželkou Milkou vnesl do naší školy laskavý humor, ochotu pomoci a hlavně vyslechnout a nesoudit. A to je velmi těžké. Nikdy jsem ho neslyšela nadávat, když uklízel bahno na chodbě, rozbité topení nebo ucpané toalety. Uměl spravit skoro všechno, a když to neuměl, aspoň to zkusil.

Mám na něho spoustu vzpomínek, takové střípky, ale moc milé. Vzpomínka nejčastější – Staňa stojí v legrační čepici s nápisem školník a vítá nás. Vzpomínka další – příslušníci policie kontrolují, zda mají žáci helmy, kdo nemá, vypustí mu kolo. Běžím za Staňou a prosím ho, aby jim ta kola nenařadil... Pozdě, usmívá se. Vzpomínka osobní – moje dcera mi vykládá, jakého mají přísného školníka, když mají černou podrážku na přezůvkách a udělají černou čáru, musí vzít gumu a gumovat, jinak jim školník vynadá. „Ale mami, jak to že vy máte tak strašně hodného školníka? Tak bych chtěla takového!!!“

Ale takových se moc nerodí a my jsme měli veliké štěstí!!!! Kdyby byla soutěž v superstar ve škole, tak náš Pan školník je zlatý slavík! Chtěla jsem tím jenom říct, že neudělal žádné převratné věci, nikdy o sobě nedával moc vědět, nečekal na slova chvály, on prostě dělal svou práci, jak nejlépe uměl. A to je strašně moc. Zapsal se do našich srdcí a teď, když odchází, aby si odpočinul, užil si vnučat a vymýšlel legraci se svoji ženou, je nám to líto, ale zároveň mu to moc přejeme a věříme, že se za námi do školy vrátí, aby zavzpomínal na svá školní léta...

Přejeme hlavně pevné zdraví a na tváři pořád ten lišácký úsměv, který rozdával na setkání... A za všechny své kolegyně, žáky a pracovníky školy skláním velkou poklonu a posílám velký dík za to, že obohatil naše srdce a zpříjemnil pobyt v naší škole. **Moc ti, milý Staňa, děkujeme!!!!**

M. Komendová

Organizace školního roku 2011/2012

zahájení školního roku	1. září 2011
podzimní prázdniny	26. a 27. října 2011
vánoční prázdniny	23. prosince 2011 - 2. ledna 2012
pololetní prázdniny	3. února 2012
jarní prázdniny	6. - 12. února 2012
velikonoční prázdniny	5. dubna - 6. dubna 2012
ukončení školního roku	29. června 2012
hlavní prázdniny	30. června - 2. září 2012

Zaměstnanci školy ve školním roce 2011/2012

ředitel školy: Mgr. Miroslav Hunča
zástupkyně ředitele: Mgr. Jana Ličeníková

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

výchovná poradkyně: Mgr. Marcela Komendová
školní metodik prevence: Mgr. Marcela Komendová

třídní učitelé:
1. tř. Mgr. Monika Křížová
2. tř. Mgr. Michaela Lamošová
3. tř. Mgr. Danuše Vojtková
4. tř. Mgr. Jaromíra Malá
5. A tř. Mgr. Hana Herůdková
5. B tř. Mgr. Marcela Zabloudilová
6. tř. Mgr. Lenka Ryšánková
7. tř. Mgr. Jaroslav Grossmann
8. tř. Mgr. Tatiana Hromková
9. tř. Mgr. Věra Kučí

učitel bez třídnictví: Mgr. Pavel Kotlařík
asistentka pedagoga: Mgr. Ludmila Kotlaříková
vedoucí školní družiny: Gabriela Podivínská
vychovatelka školní družiny: Zdeňka Bravencová

hospodárka: Ing. Alena Lacková
školník: Lubomír Holomčík
uklízečky: Ludmila Maršálková
Dana Neplechová
Marcela Blažková
vedoucí školní jídelny: Soňa Zimková
kuchařky: Lenka Janulíková
Jana Nováková

MATEŘSKÁ ŠKOLA

vedoucí učitelka: Iva Rezková
I. třída, Berušky: Ludmila Hanzlíčková
Iva Rezková
II. třída, Včeličky: Petra Březinová
III. třída, Motýlci: Kateřina Knápková
Bc. Ivana Cigánková
školnice: Iva Lorencová
uklízečka: Dagmar Lorencová
vedoucí stravování: Dagmar Filipovičová
kuchařky: Ludmila Benešová
Dagmar Lorencová
Dagmar Filipovičová

K U L T U R A

Něco o našem cimbálovém kolektivu

- „Súsedo, slyšíte vyhrávání cimbálky? Ale vždyť je teprv pondělí?“

- „Máte pravdu. To má zkúšku naša lužická cimbálka. Dnes hrajú u Kopřivů, minule jsem jich slyšela na Dvorní ulici u Šošovičků. Viděla jsem, že k nim vezú cimbál aj basu.“

- „Ale vždyť sú prázdniny? To sa děckám chce?“

- „Opravdu ano. Chce. To sem jezdí na kolách nebo je přivezou rodiče i z Mikulčic, Moravské Nové Vsi, dokonce až z Pavlovic.“

Na hody dostala naša cimbálová muzika pozvání od vedoucího souboru z Oldřichovic, který u nás vystupoval, abychom zase my u nich zahráli na jejich dožinkách.“

CM při vystoupení v Oldřichovicích

Foto: Jitka Šošovičková

- „A kde vlastně sú ty Oldřichovice?“

- „Daleko, až u polských hranic. Tak děcka pilně cvičí, připravují program. Na zkouš-

kách chybí a je omluvený jen ten, který je právě někde na prázdninách.“

A jaký byl výsledek zodpovědné prázdninové přípravy tohoto cimbálového kolektivu a jejich vedoucí paní Ivany Šimčíkové? Skvělý úspěch. Velký potlesk po vystoupení. Vzorná reprezentace obce ve vzdáleném koutu naší vlasti, kde je slyšet více polský jazyk než český. Všichni zúčastnění vůbec nelitují svého prázdninového volna, které věnovali přípravě.

Děkuji OÚ Lužice za umožnění tohoto účinkování, které bylo zároveň i odměnou za celoroční bohatou činnost.

MK

DOJDITE NA VÝSTAVU

„Když Cyrilka a Rozárku vozili jsme v kočárku“. To je název výstavy, kterou připravili členové Muzejního spolku v Lužicích a můžete si ji prohlédnout na Starém kvartýru do poloviny listopadu každou neděli od 14 do 17 hodin. Kromě kočárků, které zapůjčily sběratelky paní Dovalilová a Martina Salajková, je k vidění i oblečení pro miminka, peřinky, povijany, také hračky a jiné zajímavé věci, související s péčí o děti.

V pátek 2. prosince bude zahájena nová výstava o šicích strojích. Máte-li zajímavý exponát, pochlubte se.

Zve Muzejní spolek

Víte, že

ve dnech 1.- 2. října proběhl zajímavý projekt České republiky, Rakouska a Slovenska pod názvem Dny otevřených ateliérů, kterého se účastnilo 21 moravských výtvarníků? Mezi nimi nechyběl ani akademický malíř Jaroslav Pecka z Lužic.

foto Zdeňka Hušáček

ak. mal. J. Pecka ve svém ateliéru – foto Zuzka Zimková

Obec Lužice ve spolupráci s Klubem seniorů a TJ Sokol Lužice pořádá v sobotu 5. listopadu 2011 od 15 hod. v sále Sokolovny

**DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ
A POSEZENÍ S PÍSNÍČKOU
pro seniory**

Vstupné dobrovolné.
Přijďte, jste srdečně zváni!

Klub česko-francouzského partnerství ve spolupráci s obcí Lužice a fitcentrem Lužice pořádá v sobotu 3. prosince 2011 od 10 hod. v Hale Lužice sportovní zábavnou akci

NA BARBORKU DO FRANCIE.

Těšit se můžete na hry a soutěže, mikulášskou nadílku pro děti, ukázky sportů, soutěž spolků, diktát pro dospělé, expediční jízdu na kole do Francie apod.

Těšíme se na Vás.

Literární večer č. 2

Literární večer mě díky jiným povinnostem v loňském roce minul, jako diváka i jako autora. O to víc mě zajímal letos. Když jsem ale potom dostala pozvání přečíst na něm některý ze svých literárních výplodů, váhala jsem. Přesto jsem nakonec přijala. Každé podobné pozvání je pro amatéra v daném oboru velká výzva, možnost přesvědčit se, jak na „jeho dílo“ budou reagovat jiní, laici i odborníci, možnost představit se. U autora literárního možnost přestat psát jen do šuplíku, otevřít ho a vynést myšlenky svých textů na povrch. Někdy píšete jen pro sebe, ale častěji si někde uvnitř přejete, aby to, co jste vyjádřili na papír, někdo četl a vy jste s tím nezůstali sami. Čtenáři vždycky nutí autora k vývoji, dávají mu najevo spokojenost i výčitky a on se musí rozhodovat, zda je přijme, musí srovnávat a více pracovat. Literární večery jsou v tomto směru skvělý nápad. Takže já mohu vyjádřit jen velké díky Michalu Olivovi i ostatním organizátorům, že jsem letos mohla být při tom jako autor, že jsem se mohla posunout zase o krok dál.

Svůj příspěvek nemohu soudit, nervozita a touha příliš se nezakoktat mi ubraly na mozkové kapacitě a do dneška nevím, zda jsem při představování své povídky řekla její jméno. Ale v případě ostatních vystupujících jsem byla v roli

Moderátorky Hana Kokešová, Bára Tomanová a autorka Lenka Kučí

Hudební hosté večera

foto: Mgr. Jana Ličeníková

posluchače jako zbytek publika. A já jako posluchač jsem odcházela velmi spokojená a zase o něco bohatší. Líbilo se mi, že každý z autorů byl velmi specifický a svůj, že jsem se setkala s jemností a křehkostí, s velmi svérázným humorem, s hrou se slovy, která nás nutí nad nimi přemýšlet jinak. Těch

setkání bylo mnoho. Věřím tomu, že každý z diváků odcházel literárně nasycený. Někdo si vybral favorita, někdo vstřebával rozmanitost, která mu byla nabídnuta. A tak to přece mělo být. To je důvod literárních večerů – setkat se a předat si.

Mgr. Lenka Kučí

OHLASY Z VERNISÁŽE SOCHAŘSKÉHO SYMPOZIA

Úspěšnost 6.ročníku sochařského sympozia studentů Dřvo-kámen Lužice dokládají nejen zdařilá díla a fotografie, ale také vzkazy, které návštěvníci připsali na anketní lístky při výběru své nej, nej... sochy.

(Poznámky z anketních lístků)

- „Děkuji za pořádání“
- „3. (Josef II. reformátor – pozn. redakce) jsem zvolila pro zpracovanost jedn. detailů. U těchto mladých umělců hodnotím kreativitu, pílí a čas, který u svých děl strávili. Výsledný efekt stojí opravdu za to.“
- „3. Josef reformátor – dokonale do detailu zpracované dílo
- 1. Flétnistka – nádherná kompozice
- 2. Betlémská hvězda – zajímavá vize“
- „3. Nejpracnější a krásná“
- „I. Josef II., II. Pištec, III. Flétnistka, džez a swing, SKVĚLÉ !!!“
- „Je velmi obtížné označit jedno dílo. Vše vystavené má svůj náboj a uměleckou úroveň. Děkuje se za uspořádání tohoto úžasného sochařského sympozia. Fandíme vám.“
- „Děkuje všem mladým, slušným a nadšeným umělcům za krásné sochy pro naši obec a okolí. Přejeme všem hodně úspěchů a tvůrčích myšlenek.“
- „Námět 2012 – Vodní svět: vodník, velká žába (rak), rusalka. Sochy překrásné, těžko vybrat nejhezčí.“
- „1“
- „Mohli byste vysochat pejsky, třeba naši Katušku“

pozn.: fotografie děl na 3. straně obálky

ANKETNÍ LÍSTEK

Anketa
pro účastníky vernisáže
sochařského sympozia
DŘVO – KÁMEN LUŽICE 2011.

Označte, prosím, jedno dílo,
které se Vám nejvíce líbí:

1. FLÉTNISTKA
Jaroslava Brandhauerová

2. BETLÉMSKÁ HVĚZDA
Alžběta Křhováková

3. JOSEF II. REFORMÁTOR
Michal Vinduška

4. PIŠTEC
David Tureček

5. KRÁL
Ladislav Ducháček

6. KRÁL
Matěj Bílek

7. PASTÝŘ
Martin Gallas

8. REPREZENTAČNÍ OBJEKT
FIRMY GROZ - BECKERT
Martin Mikulá

OHLEDNUTÍ ZA LÉTEM

Pustí-li si člověk večerní zprávy či otevře ráno jakékoliv noviny, je trvale zahrnován negativními zprávami, kdo koho z našich politiků urazil a kdo na koho podal trestní oznámení, kde se stala jaká havárie a kolik při ní bylo mrtvých, kde jedna extremistická skupina napadla druhou, kde hořelo, kde byly jaké výtržnosti atd. Jako by se naše životy soukromě i veřejně nesly jen v negativní rovině. Ale je tomu skutečně tak? Nemyslím si to.

Stačí se porozhlédnout a projít po okolních

obcích a člověk si udělá úplně jiný obrázek než jaký vytvářejí naše média. Celé léto nabízely obce v blízkém i vzdálenějším okolí smysluplnou a pozitivní náplň pro své občany a návštěvníky, jež k létu patří – ať už to byly na různých místech tradiční hody, koncerty, letní kina, různé sportovní turnaje či hudební festivaly, stejně tak různá netradiční setkání, soutěže atd. Moravské vinařské stezky byly celé léto zaplněny cyklisty z celé republiky, kteří si pochvalovali moravskou pohostinnost,

Předhodové zpívání

Hody

Hody

pohodu, dobrou vůli apod. Setkal jsem se s desítkami z nich, a tak to mám z první ruky a také věřím, že si kus moravské pohody odvezli do svých domovů.

Letní Lužice nebyly v tomto směru výjimkou – jen namátkou: cyrilometodějské hody (bohužel letos hodně chladné a deštivé), hodové dozvuky, tradiční sochařské sympozium, koncert Wabiho Daňka, Garážfest, Prkačcup, návštěva přátel z Francie na vinobraní, fotbalový turnaj...

Možná to jsou pro někoho maličkosti, záležitosti nepodstatné, které stojí zbytečné peníze a nepřinášejí žádný viditelný efekt. Jsem přesvědčen, že opak je pravdou, že všechny tyto aktivity vedou k budování a posilování povědomí o obci a zdejší pospolitosti, k vytváření dobrých sousedských a přátelských vztahů, k vytváření tolik žádoucího a potřebného pozitivního ovzduší mezi námi i v rámci celku.

Za každou z takových akcí stojí konkrétní lidé, kteří bez ohledu na své volno či přes své osobní starosti a problémy jsou ochotni nasadit své síly a schopnosti k zajištění a podpoře těchto aktivit. Patří jim za to dík. Takoví lidé vždy byli a zůstanou základními stavebními kameny každé komunity, svéprávné, sebevědomé a odvážné občanské společnosti, která vytváří minimální prostor pro negativní a extrémistické excesy, špatnou náladu apod.

Ve světle těchto skutečností blednou všechny kauzy a pseudokauzy, kterými nás novináři přes léto zahrnovali – Bátora, doktor Barták se svými asistentkami, pražský pochod homosexuálů... Kdo z nás si na tato jména za půl roku vzpomene a komu z nás budou co říkat? Jsem však přesvědčen, že vzpomínky a zážitky z různých akcí, které jsme mohli u nás v Lužicích během letošního léta nasbírat si ponese déle než do prvního letošního sněhu. A také věřím, že na tyto vzpomínky navážou nové, spojené s novými zážitky léta příštího.

Přeji nám všem pěkný podzim, dobrou mysl a dobrou vůli.

Mgr. Tomáš Klásek

Vernisáž sochařského sympozia

Vernisáž sochařského sympozia

Koncert Wabiho Daňka

II. ročník závodu PRKAČCUP

GARÁŽFEST

Dne 6.8.2011 se v prostorách Lužické Cihelny uskutečnil pilotní ročník hudebního minifestivalu GARÁŽFEST. Akce byla očekávaná mnohými s napětím a mírnou nervozitou, čemuž se asi nikdo divit nemůže. Vezmu li v potaz konkurenci jiných akcí, které v ten den v nejbližším okolí probíhaly, byla volba termínu mírně řečeno asi docela hazardním kouskem. V Tasově právě vrcholil hudební festival BESEDA U BIGBÍTU, v Hodoníně probíhaly Svatovavřínecké hody a do toho všeho jsme zařadili náš Garážfest.... Inu, kdo se bojí, nesmí do lesa. A výsledek? Ten už asi mnozí znáte. Cestu si našlo 200 platicích fanoušků rockové muziky, kteří spolehlivě zapl-

nili plac na Lužáku a vytvořili parádní atmosféru. Škarohlídi, kteří očekávali nějaké výtržnosti, či jinou neplechu měli pro tentokrát smůlu. Rockeři se ukázali jako dav nadšených, ale pořádaných milovníků pořádné hudby a řešit jsme nemuseli nic, kromě technických záležitostí, kterými byly časté výpadky elektrické energie. Zhodnotíme-li akci celkově, dopadla naprosto nad očekávání a technické potíže prověřily schopnosti a hlavně nervy některých organizátorů. Velký dík patří hlavně Obci Lužice, která celou akci finančně podpořila a ukázala, že jí není cizí kultura jakéhokoliv druhu. (Viz. zápis z VIII veřejného zasedání zastupitelstva obce Lužice).

Za BAHAMI Michal Oliva

SPOLKY

Třikrát o letním táboření Brontosaurů

Letos, tak jako každý rok, jsme se vydali na tábor mezi Horní Lhotice a Lesní Jakubov u Kralic nad Oslavou, kde pořádáme tábory již od roku 1997. Během necelého měsíce proběhly tři tábory.

Ten první, který si nese svůj název **CESTIČKY**, byl určen mládeži od 17 do 26 let. Začal 1. července a trval dvanáct dní. Cílem tábora bylo naučit účastníky pracovat s dětmi v oddílu nebo kdekoli jinde, zajistit organizační přípravu akce, první pomoc, vyměnit si zkušenosti s účastníky i organizátory, prožít program plný zábavných, ale i náročných her. Do programu Cestiček jsou každý rok zařazeny např.: slaňování, tvorba přírodní keramiky, sociohry a psychohry, land art, pozorování hvězd, fireshow a žonglování, tanec a bubnování, vaření v přírodě, zálesácké dovednosti, stavba tee pee, stavby bez hřebíků, deskové hry, malování henou, přírodní sauna a čajování.

TÁBOR ZA ZRCADLEM

Téma tzv. velkého tábora, bylo „Tábor za zrcadlem“. Na velký tábor jezdí děti od 13 do 17 let. Konání tábora bylo od 20. do 29.7. 2011. Celo-

táborová hra, která se jako hlavní téma prolínala celým táborem, měla podobu somnologického „experimentu“ a zkoumání hranice mezi sněním a bděním. Naše tábory jsou pořádány ZČ HB BRĎO Vlkaní a ZČ HB BRĎO Ayhuazca pod vedením zkušených oddílových vedoucích, kteří se zabývají volnočasovou výchovou dětí a mládeže již několik let. Děti tentokrát spaly v tee-pee, jindy

ve stanech. Na začátku tábora se dělaly fyzické, psychické a zdravotní testy. Ve fyzickém se jednalo o běh, zadržování dechu. V psychickém jsme dostali IQ testy. A nakonec ve zdravotním se vedoucí vyptávali na různé dědičné nemoci, oční vady, jestli se cítí děti dobře apod. Další dny byly jakoby převrácené. Probouzeli jsme se a uvítali slovy „Dobrý večer“. Místo odpoledního klidu byl popůlní klid, a když jsme šli spát, byl to odpolední klid. Když byli všichni vzhůru, bylo to jako společný sen, který si děti ve svém popůlním klidu zapisovaly do svých deníčků. Na výlet se jelo do Náměští nad Oslavou, kde bylo za úkol zklikvidovat mimozemšťany, takže to byla i tak trochu zábava pro kolemjdoucí lidi. Děti měly na očích rentgenové papíry, v ruce balónky naplněné obarvenou vodou a musely jít za zvukem mimozemšťanů a balónky na ně hodit a tak byli zklikvidováni.

Kateřina Filková
a Klára Vaňková

ZÁHADA OPIČÍHO CHRÁMU EXPEDICE MYANMAR

Tábor Brontosaura se tradičně konal na louce u Lhotic poblíž Kralic nad Oslavou.

V letošním roce jsme si užívali 11 dnů pobytu tábore, který byl pro děti od 6 do 12 let.

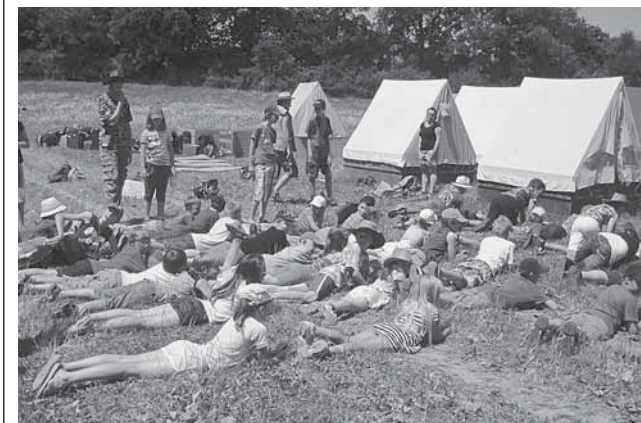
Děti byly ubytované v podsadových stanech a rozděleny do čtyř oddílů. Zázemí tábora představovala kuchyně a jídelna (vojenský hangár), sprcha, suché WC. Obědy se dětem přivážely z mateřské školky z Kralic nad Oslavou, ostatní jídlo bylo připravováno přímo v táboře. Táborové hry se odehrávaly na louce a v okolních lesích. V průběhu tábora děti navštívily zámek v Náměšti nad Oslavou a v Budišově.

Tábora se zúčastnily děti z oddílů z Lužic, Mikulčic a Moravské Nové Vsi.

Náš tábor se v letošním roce nesl v duchu velké cesty do Barmy (dříve Myanmar).

Již před táborem se nám doneslo, že hluboko v barmské džungli se nachází záhadný Opičí chrám, který mají ve své moci zlotřilé opice. V tomto chrámu měly být údajně ukryty artefakty, které opice ukradly místním domorodcům.

10. července jsme vyrazili. Bylo nás celkem 60 (40 dětí a 20 vedoucích). Naše táborová základna ve Lhoticích u Kralic nad Oslavou pro nás první dva dny představovala výcvikový tábor, kde jsme se pod dohledem vojáků a pod kontrolou všudypřítomných novinářů připravovali na náročné podmínky barmské džungle.

Po důkladné přípravě a po splnění několika náročných úkolů, kdy už bylo jasné, že cestu zvládneme, jsme vyrazili na expedici.

Naše cesta začala v noci, kdy jsme byli rozvezeni po okolí na neznámá místa s mapou a buzolou. Naším úkolem bylo se v co nejkratším čase vrátit zpět do tábora. To se nám všem úspěšně podařilo. To už jsme se však nevrátili do výcvikového tábora, ale do základního tábora v Barmě.

Odtud jsme se vydali hledat záhadný Opičí chrám, což představovalo spoustu zábavných her v lese i na louce.

Po celou naši cestu se nám snažil škodit a znepříjemňovat naše snahy na cestě známý padouch Raymond Lester. On se totiž jako známý sběratel cenných a chráněných památek dozvěděl, že se chystáme do Opičího chrámu, a měl velký zájem být tam dříve než my a vzácné artefakty ukrást pro svoje soukromé sbírky.

Po nalezení Opičího chrámu jsme stále ještě neměli vyhráno,

protože byl chrám velmi dobře zabezpečen. Museli jsme projít mnoho pastí a vyřešit hodně záluďných úkolů (posuvné stěny, mluvící sochy, neviditelnou lávku a mnoho dalších).

I tohle všechno jsme s vypětím všech sil a vědomostí zvládli a artefakty se nám podařilo získat. A až se zdálo, že máme vyhráno a můžeme s klidem artefakty vrátit místním domorodcům a spokojeně se vrátit domů s dobrým pocitem, nebylo tomu tak.

Nikým nečekán a hlavně nezávan se u nás v táboře obje-

vil padouch Raymond Lester se svojí družinou a získané artefakty nám uloupil. Ale my, v té době už parta velmi zkušených dobrodruhů, jsme to tak samozřejmě nenechali. Vydali jsme se po stopách zlotřilé bandy padouchů a po celodenním pronásledování se nám je podařilo dohnat. Po nelehkém boji, ve kterém byla celá banda pochyťána a zajata, jsme získali artefakty zpět do svých rukou.

Aby bylo vše tak, jak má být, vrátili jsme artefakty domorodcům, čímž jsme odvrátili kletbu, která padla na jejich vesnice a Lesterovu bandu jsme předali do rukou spravedlnosti.

Tím byl náš úkol splněn a my jsme si mohli užít náš poslední večer. Na táboráku nás čekala závěrečná oslava, vyhodnocení nejlepších skupin a jednotlivců. Pak už jsme se jenom vyspali a druhý den se vydali na cestu domů k našim maminkám a tatínkům, kteří už doma netrpělivě čekali, až se jim vrátí jejich malí dobrodruhové.

KaBaS.

Autoři fotek: Martin Kadala
a Ctibor Brancík

ZČ HB BRĎO VLKANI

Návštěva francouzských přátel

Začátkem září jsme přivítali v naší obci devět přátel z partnerské obce Isdes. Jednalo se převážně o členy ochotnického divadla z Isdes, kde hraje předsedkyně francouzského klubu partnerství paní Arlette, ale přijel také zahradník Daniel se svou manželkou Nadine, aby vybrali finalisty letošní soutěže Rozkvetlé Lužice. Klub česko-francouzského partnerství ve spolupráci s obecním úřadem pro ně zajistil ubytování v rodinách, stravování i zajímavý program. Každý den jejich týdenního pobytu byl tematicky zaměřen. Vypravili se za památkami UNESCO do Lednicko-valtického areálu, prožili den vinařský, folklorní. Navštívili např. skanzen ve Strážnici, Bařův kanál a hody ve Velkých Bilovicích. Ochutnali speciality naší kuchyně, které jim připravili

Luxusní hotel – představení ochotníků - našich hostů z Isdes

členové našeho klubu. Arlette na oplátku předložila našim mlsným jazyčkům francouzskou specialitu – žabí stehýnka. Francouzský den byl ve znamení divadelního představení, které členové francouzského spolku

„Divadlo za paravánem“ nacvičili pro lužické diváky. Byl to krásný zážitek. Jazyková bariéra byla rychle překonána nejen výborným překladem scénáře od pana Zdeňka Johana, ale hlavně nápaditou režii, skvělými hereckými výkony, hudbou a zpěvem. Divadelní představení bylo vskutku skvělým finále týdenního pobytu našich přátel. Moc děkujeme francouzským přátelům za tento nevšední zážitek i za návštěvu, která nás znovu přesvědčila o tom, že máme skvělé přátele!

Velký dík patří členům Klubu česko-francouzského partnerství, kteří se o návštěvu po všech stránkách výborně postarali, a rodinám, které poskytly ubytování. Děkujeme ČSZ za zapůjčení Tabačárny a zahradnictví Larix za květinové dary.

Jana Ambrožová, místostarostka

Luxusní hotel – představení ochotníků - našich hostů z Isdes

Hosté poznávali krásy našeho kraje

foto: archiv Klubu česko-francouzského partnerství

Soutěž ROZKVELTÉ LUŽICE 2011

Výbor Klubu česko francouzského partnerství zve všechny zájemce o pěstování květin na finále soutěže a vyhlášení vítězů soutěže Rozkvetlé Lužice, které proběhne dne 22. listopadu v 17 hodin v areálu ČSZ Tabačárna.

Deset finalistů soutěže obdrží věcné ceny.

Vítězové letošního ročníku soutěže obdrží finanční odměnu od obce Lužice.

Přijďte, jste srdečně zváni.

CHOVATELÉ

Ve dnech 3. - 4. září 2011 se uskutečnila v areálu Lidového domu místní výstava drobného zvířectva. Vystavovalo zde 27 chovatelů z okresů Hodonín, Břeclav a Vyškov. Předvedeno bylo celkem 109 ks králíků z šestnácti plemen, jedenáct voliéř holubů z deseti plemen a devatenáct voliéř drůbeže z dvanácti plemen.

K vidění byly také ukázkové expozice exotického ptactva pana F. Hromka z Lužic a u vstupu do areálu ovečky pana Bílíka z Mikulčic. Celou akci provázelo pěkné slunečné počasí, díky kterému můžeme výstavu hodnotit jako velmi zdařilou.

Tímto chceme také poděkovat všem sponzorům a zástupcům obecního úřadu za podporu při realizaci této akce. Na webových stránkách naší organizace si můžete prohlédnout fotografie od přípravy a stavby výstavy až po její provoz v sobotu a neděli.

www.luziceuhodonina.blog.cz

Klvač Josef

Letní táboření skautů

TÁBOR POLNIČKA 2011

Na letošní skautský tábor dorazilo 45 dětí z Lužic, Mikulčic, Prušánek a Moravské Nové Vsi. Všichni bydleli ve stanech, starali se o svůj pořádek, podíleli se na přípravě jídla, ohřívání vody, topení v hangáru... Tyto každoroční samozřejmosti doplňovaly výlety do okolí, několikadenní puťáky, plnění zkoušek jako jsou Tři orlí pera a Bobříci a samozřejmě celotáborová hra.

Děti se příjezdem na tábor změnily ve vojáky, kteří byli převeleni na tajnou základnu. Museli podstoupit náročný výcvik. Poté zjistili, že jejich dvě jednotky mají za úkol vyzkoumat funkci hvězdné brány. Pomocí brány se dostali na krásnou planetu Naturii, kterou však sužovaly boje se zákeřným nepřítelem Expandurem Hnusem, který se ze všech sil snažil přírodu na planetě zničit. Od královny Ambrozie de Natura se dozvěděli o staré mapě popisující cestu k místu, kde se ukrývá jed proti Expandurovi a také semínka všech rostlin z planety. Tato mapa však byla pro větší bezpečnost rozdělena na části a ty byly ukryty na různá místa ve vesmíru. Děti se rozdělily na starší vojáky,

Táborníci z Polničky

Foto: Jiří Švehla

kterí putovali po vzdálených planetách a bojovali o části mapy, a ty mladší, kteří mapu hledali na Naturii a její díly získávali od místních víl. Po sestavení mapy, náročném hledání a závěrečném boji byl Expandurus zničen a semínka byla předána královně. Myslím, že můžu za všechny letošní účastníky prohlásit, že se nám tábor vydařil! Doufám, že příští rok se na Polničce potkám se „starými“ táborníky a že dorazí i nějací nováčci.

V novém školním roce samozřejmě také pokračují naše pravidelné oddílové schůzky. Mladší družina Sojek (pro děti od 2. do 5. třídy) se bude scházet opět ve středu od 16:00 do 18:00. Starší Káňata (5. až 9. Třída) budou mít oddílovky v pátek od 16:30 do 18:00. Těšíme se na všechny stálé členy i nováčky!

Lucie „Šneček“ Dordová

Už od listopadu loňského roku funguje TENTO KLUB v Mikulčicích. Pro všechny, kteří chtějí trávit páteční večer trochu jinak, byl stvořen TENTO KLUB. Páteční večery jsou pokaždé jiné a program je bohatý. V minulé sezóně bylo možno navštívit několik cestovatelských přednášek, např. pouť do Santiaga de Compostela, Čína, Gruzie, Arménie, Rusko. Herní večery TENTO KLUBU jsou věnovány deskovým hrám. Těm známým, ale i těm nejnovějším. Kromě těchto aktivit proběhly i tvořivé workshopy - amatérský fotoworkshop a příjemný cartonart (tvoření z kartónu). Oblíbené jsou i večery náročného filmového diváka nebo karaoke večery. Většina pátečních večerů je doplněna o originální gastronomické ochutnávky.

Letos chystáme kromě zmíněných aktivit také divadelní zájezdy a další novinky. Takže jestli nevíte, co v pátek dělat, navštivte TENTO KLUB. Program klubu bude na nástěnce Brontosaura u obecního úřadu.

TENTO KLUB

Pátek 19:00 – 23:00

Klubovna Brontosaura u MŠ

Mikulčice

tentoklub@gmail.com

Rozhovor

Když někdo řekne - byl jsem u Štorka, u Ličenika, ve Štele nebo taky u Bílika, všichni nakoupili na jednom místě v Lužicích, na adrese **ŠTELA, spol. s r.o., Velkomoravská 415, Lužice u Hodonína**.

Dnes tento obchod vlastní manželé Dana a Jaromír Bilíkovi.

Při své návštěvě jsem jim položila několik otázek:

Jak jste se ocitli tady v Lužicích?

J: Já jsem lužický rodák a se svou manželkou Danou bydlím v Mikulčicích. Obchod jsme koupili v červenci 1993 od Štylárků. Od té doby dojíždíme denně do Lužic.

Koho to napadlo a proč jste se tak rozhodli?

J: Já jsem pracoval v zemědělském družstvu, měl jsem doma dílnu – opravoval jsem kola.

D: Já jsem v tomto obchodě prodávala v době, kdy to patřilo Jednotě.

J+D: S obchodováním jsme začínali v Mikulčicích. Lužičané sem jezdili nakupovat. Práci prášky, které jsme prodávali, byly za výhodnou cenu, protože jsme nakupovali přímo od výrobce. Další zboží (např. toaletní papír), které bylo nedostatkové, jsme byli také schopni zajistit.

Drogerie a prodejna průmyslového zboží, cykloservis a trafika
foto: Štela

J: Když nám Štylárkovi nabídli možnost odkoupit tento obchod, dali jsme hlavy dohromady a rozhodli se, že do toho jdeme.

J+D: Zpočátku jsme zvládali obchody dva – v Mikulčicích i Lužicích, ale asi po dvou letech jsme zakotvili jen v Lužicích. Musím říct, že Mikulčané nám zůstali věrni a navštěvují nás i tady.

Jaké byly vaše začátky v Lužicích?

J+D: Obchod byl tehdy zaměřen na průmyslové zboží a drogerii, rozšířili jsme prodejní plochu na dvě místnosti. Vyzkoušeli jsme prodejnu elektrických spotřebičů, prodejnu kol. Zjistili jsme, že

by nás to neuživilo, a proto jsme se rozhodli zaměřit se především na drogerii a vedle drogerie zřídili trafiku. Tu už provozujeme deset let.

A proč se jmenujete Štela s.r.o.?

J: Koupili jsme obchod i s názvem, který majitelé před námi pojmenovali po svém otci.

Vidím, že vaše obchodní a podnikatelská činnost je pestrá. Na co se specializujete v současnosti?

J+D: Je to především drogerie, nyní jsme součástí řetězce drogerií TETA. Zákazníci mají možnost získat klubovou kartu a nakupovat tak se slevou.

Dále provozujeme cykloservis s možností veškerého servisu jízdních kol a také prodeje kol a náhradních dílů. A trafika, ta je otevřená denně (kromě neděle) od 5 hodin.

Jak vypadá váš běžný pracovní den?

J+D: Ráno ve 4:30 hodin přebíráme denní tisk a časopisy. Od pěti hodin prodáváme v trafice, od půl osmé v drogerii. V polední pauze máme prostor na oběd, případně jiné činnosti. Zavíráme v 17 hodin. Sobota je kratší.

Občas vás zahlédnu odjíždět a to nejdříve v 17:30 hodin nebo i později. Máte vůbec volný čas? Co děláte a jak ho využíváte?

J+D: Pokud si volno uděláme, tak jenom díky našim dětem, které nám s podnikáním pomáhají.

Rádi jezdíme na kole a věnujeme se turistice. Teď, kdy už máme vnoučata, bereme si je občas s sebou.

A když se věnujete vnoučatům, kdo je v obchodě?

J+D: No přece naši mladí, ti nás zastupují vždy, když je potřeba.

Děkuji za rozhovor.

Přeji vám hodně elánu, spokojenost v pracovním i rodinném životě.

Jana Ličeníková

PŘÍRODA

VČELAŘSKÉ ARBORETUM KRATINY SLOUŽÍ PŘÁTELŮM PŘÍRODY

Ve včelařském arboretu kromě dalších zvelebovacích prací věnujeme také velký prostor osvětě. Pravidelně každý druhý čtvrtek v měsíci, se zde od 17. hodiny konají aktivity, které potěší zejména milovníky přírody. Kvůli převažujícímu zaměření jsme je nazvali „O přírodě ve sruhu“.

Z dosud konaných akcí bychom chtěli připomenout přednášku Jana Galatika, známého popularizátora alternativního pohledu na dějiny Velké Moravy. Jeho přednáška seznámila přítomné s tisíciletou historií včelařství v našem regionu. Z pozice svoji profese biochemika představil také využití včelích produktů pro výživu a zdraví lidí.

Velmi kladně byla přítomnými přijata také přednáška Mgr. Stanislava Kalužika, který nás slovem i obrazem provedl přírodou Dolního Pomoraví s důrazem na Mikulčický luh. Přednášející dokázal velmi poutavě upozornit na unikátní rostliny se zřetelem na jejich ochranu.

Jeden z předních evropských odborníků v oblasti opylovatelů doc. RNDr. Vladimír Ptáček, CSc. přijal pozvání do Lužic a nabídl své poznatky v rámci další přednášky. Pro mnohé bylo překvapením, jak široká plejáda opylovatelů kulturních i volně rostoucích rostlin se v naší přírodě vyskytuje. Byli jsme seznámeni s podivuhodným životem zejména včel samotárek a čmeláků. U čmeláků jsme nakoukli i pod pokličku jejich laboratorního chovu.

Ze slavnostního otevření Včelařského arboreta Kratiny
foto: Vít Hubačka

Při všech přednáškách jsme vysoce ocenili možnosti, které srub nabízí v oblasti audiovizuální techniky. Všechny prezentace tak byly velmi atraktivně a srozumitelně podány.

V posledním čtvrtletí tohoto roku máme připraven praktický seminář zaměřený na výrobu forem na odlévání svíček či dekorativních předmětů z vosků. Při semináři, který povede Ing. Oldřich

Ištvánek, bude možnost také si odlévání prakticky vyzkoušet.

Máme rovněž příslibem návštěvu známého ornitologa a fotografa Oldřicha Mikulici.

Pokud vás tyto aktivity zaujaly, sledujte oznámení na nástěnce vedle obecního úřadu, infokanálu, či www.luziceuhodonina.cz. Rádi vás přivítáme.

Klub přátel Včelařského arboreta Kratiny

ÚVAHY ČISTĚ PODZIMNÍ

Čas chýlí se pomalu, ale jistě ke konci roku, vede často k úvahám a zamyšlením, jaký ten uplynulý rok byl, jaký mohl být, jak jsme ho prožili a v čem mohlo být líp.

Lidé, kteří žijí v ruchu měst vůbec tyto aspekty nevnímají, ale vesnický člověk, odjakživa těsně spjatý s přírodou i s Bohem, naopak všechny události, které provázejí roční období, vnímá velmi aktivně.

Nemůže mu být jedno, je-li úroda nebo neúroda, protože sklízet bude celoročně výsledek své práce a úsilí.

Události roku se samy kladou na misky vah a čeká se s napětím, převáží-li aktiva či pasiva.

Známe pořekadlo, že každý člověk je svého štěstí strůjcem, ztratilo, myslím, mnoho na svém významu, protože to samé štěstí je ovlivňováno tolika skutečnostmi, které přináší tato složitá doba, že člověk (chudák) nemá vůbec šanci cokoliv ovlivnit sám.

Ale vraťme se k podzimu.

Má svůj kouzelný půvab jako každé roční období. Doba se (snad jen zdánlivě) trošičku zklidnila, je krásné babí léto.

Sklízí se úroda a jistě největší radost mají vinaři, protože slunečné podzimní počasí značí dobré víno.

Nad hlavami se nám často ozývá husí gagot, to divoké husy se houfují do svých jedniček, aby se vydaly za teplem na jih.

Na lukách kvetou fialové ocúny, na trávnících se objevují jemné pavučinky, časné ráno ozdobené šňůrkami rosných perliček.

Ze šípkových růžiček podél cest se už staly keříky léčivých šípků a také hloží vydává své drobné trnečky.

Brambory už mají skoro všichni ve sklepech, jen k večeru se dědinou rozlévá dým spalovaných bramborových natí, který v tuto chvíli není nepřijemný a dědinu „podzimní“ provoní.

Nejkrásnější jsou však lesy. Marně se neříká, že podzim je nejlepší malíř.

Pohled na mikulčický val je kouzelný, les se táhne až po hodoninský Očov a opravdu se zde vystřídají všechny barvy, co jich jen je. Jsme zkrátka krajina listnáčů.

Projiždím Mikulčicemi, ptáci potichu vyzpěvují, u Šmídů na dvoře kokrhá kohout, jiný v sousedství mu odpovídá.

Na věži kostela uhodil zvon, zve věřící na nedělní mši. Jedu dál, zdravím známé lidi a do duše se mi vkrádá něco trochu jako smutek a nostalgie. Ráno je opravdu překrásné, velebný hlas zvonů mě provází až daleko za Kyjovku.

V tu chvíli mi už hlavou proletí jen tahle sloka naší hymny, kterou možná málokdo zná:

„Kde domov můj, kde domov můj.“

Moravská orlice pestrá,
Iva bájného věrná sestra,
své perutě rozpíná,
na svou slávu vzpomíná
moravská zem, domov můj.“

Mirka Ištvánková

CESTOVÁNÍ

Hontianská paráda to je paráda

Že je to pravda, jsme se přesvědčili, když jsme se 19. a 20. srpna 2011 zúčastnili s naší místostarostkou a dalšími prezentace našeho regionu jako zahraniční hosté na 16. ročníku tohoto festivalu. Hontianská paráda je vrcholným setkáním a ukázkou tradiční lidové kultury Hontu v obci Hrušov na jižním Slovensku. Návštěvníci mohou nejen vidět tradiční lidovou kulturu na dvou jevištích, ale i ukázky tradičního způsobu života národopisné oblasti Hontu při žních, pečení chleba v kamenných pecích, pálení dřevěného uhlí v milíři, opracování dřeva v programu na lazoch (samotách). Po celé dědině jsou rozmístěny řemeslnické stánky a hontianské dvory s ochutnávkami a poseze-

ním při hudbě a zpěvu. Můžete navštívit dvory jako Hasičský, Poľovnícky, Vinársky, Koláčkový, Páleníčiarsky, Starosloviensky, Haluškový, Záhorský, Dvor u starej mamy a další.

Naši podlužácké výprave pořadatelé přidělili Slovácky dvor, což byl mírně řečeno zanedbaný sál ve starém kulturním domě, ale společným úsilím účastníků z Dolních Bojanovic, Ladné, Lužic a organizující Moravské Nové Vsi se nám jej podařilo krásně zvelebit. Jednotlivé obce měly v sále své stánky, svými viny se představili vinaři z Moravské Nové Vsi ale hlavním poutačem byla slovácká jizba s posezením pro VIP hosty, na niž jsme vzali nábytek a další inventář z našeho Starého kvartýru. Každá obec nabízela

Místostarostka J. Ambrožová a Z. Pokorná v lužickém stánku

kromě propagačního materiálu své speciality jako boží milosti, mrkvové pečivo, sněhové trubičky a fazulnici vařenou přímo před kulturním stánkem na dvou kotlích. V lužickém stánku jsme nabízeli štruple a největší úspěch měly hodové koláčky, které napakly naše pilné seniorky. Během programu vystoupily v naší jizbě děti ze souboru Jatelinka z Moravské Nové Vsi a slovácké písničky zahrála cimbálka z Moravské Nové Vsi a houslový virtuos Marek Balog ustrojený v našem krásném podlužáckém kroji.

Přestože jsme byli v našich stáncích zaměstnáni až do večerních hodin, podařilo se nám zhlédnout jeden z hlavních programů s názvem „Zo špásu do špásu“, zvykoslovné pásmo hontianských měst a obcí, které bylo nejen vtipné, ale i krásné hlavně nádherou hontianských krojů a písní. Také pod okny jsme mohli po oba dny pozorovat předvádění různých zemědělských strojů poháněných motory, tzv. stabiláků, kterých mají v místním muzeu kromě jiných muzejních předmětů, 82 kusů.

Těžko vylíčit rozmanité dojmy z této akce jako přijetí u pana starosty, vynikající slivovice,

halušky či lokše, krásu rozmanitých hontianských krojů, domů a okolní krajiny a hlavně setkání s krajany z USA a dalšími, kteří mají rodinu nebo známé v našem regionu či přímo v Lužicích nebo vzpomínali, jak sloužili na vojné v Hodoníně.

Pokud budete příští rok v srpnu na Slovensku, určitě si Hontianskou parádu nenechte ujít.

*Za letopiseckou komisi
Zdislava Pokorná*

Jozef Gaží při vaření fazulnice

SPORT

Tenisový turnaj - Lužice Burčák Open

V sobotu 17. 9. se uskutečnil další ročník slavného tenisového turnaje čtyřher „Lužice Burčák Open“. Zájem o účast by opět velký, z maximálního počtu šestnácti dvojic se prezentovalo dvojic patnáct, tedy 30 hráčů.

Za ideálního tenisového počasí se odehrálo více než třicet zajímavých a někdy i dramatických zápasů. Hrál se výrazovacím způsobem „play off“.

Třetí místo obsadila dvojice Zdeněk Repík – Michal Unger. Zvítězila dvojice Lubomír Dvořák – Jiří Oleják, která ve finále porazila dvojici otec a syn – Dušan a Aleš Kordulíkoví.

Hráči z Důlní ulice opět obsadili na turnaji nejvyšší příčky. Stálo by za zvážení, zda ulici Důlní nepřejmenovat na ulici Tenisová.

Poděkování patří všem účastníkům, organizátorům (Miloš Kadala) a sponzorům turnaje (Ing. Jiří Čechovský – firma ČAS a obec Lužice).

Vítězná dvojice Lubomír Dvořák a Jiří Oleják

Účastníci turnaje Lužice Burčák Open 2011

foto: Miloš Kadala

....tentokrát na vodě

Ač ČSTV či jiným svazem vodních sportů či vodní turistiky neregistrován, vždy jednou za rok o prázdninách vypraví se početný a dobře organizovaný „oddíl vodáků“ z Lužice a Mikulčic sjíždět některou z krásných českých řek.

Jak je vidno, lze sportovní a rekreační aktivity provádět mnohem sofistikovanějším způsobem než svévolným pořádáním „zápasnických turnajů“, které lze nazvat volným stylem, ač od oficiálního sportovního odvětví stejného názvu jsou na hony vzdáleny a to nejen absencí fair play, ale i jakýchkoliv pravidel a uvažování.

Takže Ty, kdož se chceš bavit, použij pádlo do vody, baseballovou pátku na baseball, ale především mozek na přemýšlení...

JK

Před odjezdem z Lužice

Višňáci na „Otavě 2011“

foto Martin Vojtěšek Cira

JAK JSME „PŘEŽILI“ SOUSTŘEDĚNÍ FITNESS

Chci se s vámi podělit o zážitky, které jsme prožili na našem prvním sportovním soustředění, které se konalo začátkem srpna v Čeložnicích.

Po příjezdu do střediska Relax jsme si vybalili věci a šli jsme „okouknout“ prostředí. Všem se hned zalíbil bazén i dětský koutek s volným výběhem koz a morčat, který byl

všem k dispozici. Po obědě a poledním klidu jsme se rovnou přesunuli do bazénu, abychom využili hezkého počasí. Pak následoval odpolední trénink na louce (tanec, posilování, protahování).

Večerní program jsme museli přesunout do společenského sálu, neboť nám začalo pršet. Zjistila jsem při něm, že naše fit-

nessky a fitnessáci jsou nadaní nejen ve sportu, ale i ve zpěvu a dramatických výkonech (při Caruso-show a pantomimě).

Druhý den jsme dopoledne opět cvičili, tentokrát se zátěžemi a trénovali jsme různé typy skoků. Ještě před obědem jsme stihli koupání v bazéně. Odpoledne jsme vyrazili na výlet ke Kolomaznici a taky ke

studánce Smradávce. Jméno dostala opravdu právem. Po svačině a krátkém odpočinku nás čekala soutěž ve skoku přes švihadlo a potom už hurá na táborák. Přestože jsme fitnessky a jíme zdravě, špekáčky jsme si nemohly odpustit a za po jídání jsme si plánovaly, co všechno podnikneme další den. Leč osud chtěl jinak. Ve dvanáct hodin v noci se rozpoutal divoký závod v běhu mezi pokoji a WC a z dvaceti zdravých dětí jsme měli během čtyř hodin 11 pacientů, kterými zmítala střevní chřipka včetně teplot. Pokoj dospělých se změnil v sešraný tým lékařů a uklízeček. Nic naplat, ranní odjezd domů byl nezbytný. Za příspěví většiny rodičů byly děti rozvezeny do svých domovů, aby se mohly zdárně doléčit v kruhu rodinném.

Přes závěrečné nepříjemnosti ale musím říct, že za tak bezva partu, jaká se ve fitness týmu sešla, jsem velmi vděčná.

Právě v těžších situacích se ukáže, jestli jsme schopni ji společně zvládnout, vzájemně si pomoci.

A právě to jsme dokázali do puntíku.

Na závěr chci poděkovat p. Gožďalové, p. Janečkové a p. Fogtové za pomoc při všech činnostech na soustředění a za krásný přístup k dětem.

Velké poděkování patří také manželům Vagundovým za sponzorský finanční dar, díky kterému jsem mohla pro zkvalitnění tréninků pořídit dvě gymnastické žínky.

All Star fitness tým dětí sponzorují firma All Stars, Hamé Babice.

Trenérka Katka Knápková

TJ Sokol Lužice

Jako každému z nás stárne dům a čas od času potřebuje nějakou opravu, tak také naše budova Sokolovny potřebovala opravu střechy. Stalo se už, že padající krytina poškodila parkující auto a muselo se to řešit přes pojišťovnu.

Proto bylo rozhodnuto využít dotaci obce Lužice a také pokračením dotací jednotlivým oddílům byla dána dohromady

částka na opravu střechy.

Vybírali jsme ze dvou nabídek, kdy částka dvou firem byla téměř shodná, ale jeden ze zájemců nabízel kompletní opravu včetně oplechování a okapů a druhý jen pokrytí.

Byla vybrána firma Radima Režného, která se zhostila úkolu a opravila střechu na jedničku a v krátké době. Faktura přišla na 220 522 Kč. Možná jste si

všimli, byla opravena severní strana, která byla v horším stavu.

Bude-li situace příznivá pro obec, potažmo pro nás, a bude-li opět vyčleněna dotace, opravíme i stranu jižní. Snažíme se získat dotace i z jiných zdrojů, ale jsou vždy vázány na vlastní finance a ty bohužel chybí. Pokud budou dostupné finanční prostředky, bude na řadě

průčelí – vstup, výměna oken, celková fasáda, vymalování vnitřních prostor, oprava schodiště, výměna parket....atd. Všechno je jen o penězích, což každý dobře víme.

Tím bych rád poděkoval představitelům obce za finanční podporu z obecního rozpočtu.

Vždyť Sokolovna není jen tělocvična, ale je využívána také jako kulturní stánek.

Závěrem bych apeloval na mladé – hledáme cvičitele mládeže pro všestrannost, trenéra florbalu a vůbec mládež, která by se věnovala sportu. Je možné využívat jak Sokolovnu, tak hřiště na plážový volejbal, travnatou plochu i hřiště s umělým povrchem.

Dále bych prosil a žádal majitele psů, aby nepouštěli své miláčky na travnaté hřiště u Sokolovny. Cvičí tam školní děti!

Apeluji také na mladé, kteří se scházejí za Sokolovnou, aby po sobě nenechávali nepořádek a aby neničili okapové svody a dveře různými nápisy.

A úplně na konec děkuji členům Sokola, kteří se zúčastňují úklidu posečené trávy a nepořádku kolem Sokolovny.

*Za TJ Sokol Lužice
starosta Radovan Rutar*

ŠTAFETOVÝ KOLÍK - připravujeme se na slet

V roce 2012 nás čeká velice významný rok. Oslavíme 150 let od založení Sokola v roce 1862 bratry Miroslavem Tyršem a Jindřichem Fügnerem.

V rámci oslav se uskuteční již XV. Všesokolský slet. Součástí sletových příprav je také Sletová štafeta. Celorepubliková štafeta se neobjevuje poprvé. V letošním roce probíhala tzv. „dostředivým směrem“, tedy ze sokolských jednot a žup do sídla České obce sokolské Tyršova domu.

Při této akci jde o přinesení sletových poselství všech žup do Prahy a to za jediný víkend.

Výbor TJ Sokol Lužice

Oprava severní části střechy

foto: Jana Králová

Sport centrum Lužice - posilovna - otevřena denně
(pondělí až neděle) dopoledne 9,00 - 11,00 odpoledne 16,00 - 20,00
Veškeré informace www.sport-luzice.cz

Nově od 1. října otevřeny masáže.

Turnaj O putovní pohár starosty Lužic v kopané

Součástí letošního Lužického léta byl i 6. ročník turnaje v kopané O putovní pohár starosty Lužic. Pořadatelem turnaje, který se uskutečnil v sobotu 23.7.2011 v areálu TJ Baník Lužice, byli členové oddílu kopané ve spolupráci s FAN klubem Baníku a obcí Lužice.

Na turnaj přijeli po roce naši přátelé z obce Lužice u Šternberka v čele se svým současným starostou panem Vladislavem Hlaváčkem. Mezi fanoušky fotbalového družstva byl i bývalý starosta Milan Soldán s manželkou.

Pořadatelé turnaje pozvali v letošním roce pouze lužická družstva, takže aktéry turnaje byli hráči FC Lužice u Šternberka, Baníku Lužice – muži, Baníku Lužice – staří páni, doplnění o druhého brankáře družstva mužů Josefa Staňka mladšího a o několik bývalých hráčů mladších 35 let, a dorostenecké družstvo Baníku Lužice doplněné o hráče, kteří v letošním roce věkově skončili v dorostu (Ondřej Pazdera, Milan Daniel a Marek Vašek), a několika členy žákovského družstva. Po krátkém přivítání a zahájení zástupci pořadatelů a hostů byl turnaj rozlosován a rozhodčí OFS Hodonin pánové Tománek a Lačňák mohli zahájit sportovní klání.

K prvnímu utkání nastoupili muži a staří páni domácího Baníku. I přesto, že družstvo mužů bylo velkým favoritem, bývalí lužičtí fotbalisté se nechtěli vzdát bez boje a začalo se rodit překvapení turnaje. I když byli lužičtí muži herně lepším mužstvem, staří páni jim díky své bojovnosti a nasazení nedali nic zadarmo, a dokonce se ujali vedení brankou z rychlého protiútoku, kterou vstřelil Dalibor Petrásek. Po vstřelené brance se staří páni dostali ještě pod větší tlak, ale byli to opět oni, kteří díky Martinu Bílkovi vstřelili druhou branku, a ujali se tak vedení 2 : 0. V závěrečném tlaku pak již stačili muži jenom snížit brankou Vítě Čechovského na 2 : 1 a překvapení bylo na světě – do finále postoupili staří páni Baníku.

V druhém utkání proti sobě nastoupila družstva FC Lužice u Šternberka a domácího dorostu. Ve

vyrovnaném prvním poločase byli naši dorostenci svému soupeři více než rovnocenným soupeřem a o přestávce se šlo do šaten za stavu 1 : 1. V druhém poločase se dokonce naši dorostenci ujali druhou brankou Ondřeje Pazdery vedení 2 : 1 a vypadalo to na další překvapení. Dorostenci dlouho hájili především velmi dobrými zákroky svého brankáře Ludka Fojtů mladšího své těsné vedení, ale hráčům FC Lužice u Šternberka se podařilo vyrovnat a nakonec svou převahu zúročit ve své vítězství 5 : 2, a postoupit tak do finále, když jejich branky vstřelili Jaroslav Minář (3x), Karel Veselý a Karel Odstrčil.

Starostové Lužic při slavnostním zahájení

Utkání Lužice „A“ – Lužice „staří páni“

Část Fanklubu lužického Baníku

Utkání Lužice „dorost“ – Lužice (u Šternberka) „A“

Vítězové turnaje a držitelé poháru pro rok 2011/12 - tým Lužic u Šternberka

Po krátké přestávce nastoupili do utkání o 3. místo unavení dorostenci a odpočinutí lužičtí muži, kteří tentokrát neoponechali nic náhodě a jednoznačně zvítězili 10 : 1 a tím obsadili třetí místo. Za vítěze se střelecky prosadili třikrát Vítek Čechovský a Martin Ingr, po jedné brance pak přidali Kamil Balus, Milan Daniel, Michal Skočík a za obě družstva střídavě hrající Ondřej Pazdera. Tento hráč vstřelil i čestný úspěch v dresu dorostu.

Vyvrcholením turnaje pak bylo finálové utkání mezi našimi hosty z Lužic u Šternberka a překvapením turnaje - starými pány. Naši hosté, jako jasný favorit utkání, byli po celé utkání a to hlavně po fyzické stránce, lepším z obou účastníků finále. Po brankách Jaroslava Mináře, Jaroslava Vojtáška, Miroslava Ambrozka a Karla Odrščila zvítězili 4 : 1 a stali se vítězi celého turnaje. Za poražené staré pány byl úspěšný jejich nejlepší střelec Dalibor Petrásek. Naši hosté obhájili svým prvním místem vítězství v turnaji v loňském roce. Získali tím již třetí prvenství v turnaji a tím vyrovnali stav jednotlivých vítězství v turnaji na 3 : 3.

Po vyhodnocení výsledků a předání cen kolektivům, ale i nejlepšímu hráči turnaje, kterým byl vyhlášen brankář dorosteneckého družstva Luděk Fojtů mladší, všichni organizátoři, slovy svého zástupce p. Josefa Staňka, poděkovali všem za účast a tím byla sportovní část této sobotní akce ukončena. Po krátkém posezení a občerstvení, připraveném organizátory pod vedením p. Ludka Fojtů staršího a členkami FAN klubu Baníku v areálu TJ Baník, se účastníci turnaje přesunuli do areálu Cihelna. Tady se společně bavili i s ostatními na Country večeru se skupinou Country. Po skončení zábavy jsme se s našimi hosty rozloučili a těšíme se na příští rok, kdy bude tradice fotbalového turnaje O putovní pohár starosty Lužic pokračovat v Lužicích u Šternberka.

Na závěr mi dovolu poděkovat všem organizátorům za přípravu turnaje a všem sportovcům za reprezentaci obce.

*Za TJ Baník Lužice
Josef Staněk – předseda*

VÍKENDOVÉ SOUSTŘEDĚNÍ MLADÝCH FOTBALISTŮ BANÍKU LUŽICE

V pátek 19. srpna se před třetí hodinou odpolední začali na fotbalovém stadionu Baníku Lužice scházet hráči družstva žáků a s sebou si nesli velké cestovní tašky a spací pytle. Nezasvěcení přítomní se vyptávali: „Kam ty děcka jedú?“ Ale ony se ty děcka nechystaly na žádnou dalekou cestu. To se jenom začaly scházet na víkendové přípravné soustředění, které pro ně v areálu TJ Baník Lužice připravili jejich trenéři p. Luděk Fojtů a p. Libor Zálešák ve spolupráci se členy výboru oddílu kopané. Mladým fotbalistům naplánovali vícefázový denní trénink a jako součást soustředění bylo naplánováno i přípravné utkání.

Na sraz se dostavilo a v pátečním podvečeru se zúčastnilo prvního tréninku 15 hráčů žákovského družstva. Po tréninku se nerozešli domů, ale přesunuli se na sportovní halu. Tam si připravili prostory pro přespání. Jejich domácí postele a příkrývky nahradily žíněnky, gymnastický koberec a spacáky.

V sobotu po budičku a snídani, kterou jim připravili oba trenéři přímo v areálu fotbalového hřiště, začala příprava na přátelské utkání. V 9:30 se dostavil soupeř, kterým bylo žákovské družstvo Agra Milotice, coby vítěz loňského ročníku Okresní soutěže žáků. Oddílový rozhodčí p. Jaroslav Štencl v 10 hodin zahájil utkání. Celé utkání bylo v režii našich mladých fotbalistů, kteří nakonec zvítězili po brankách Petra Schmidta a Radka Zálešáka 2 : 1. Po utkání měli kluci a obě dvě naše fotbalistky připraveny opět v areálu fotbalového hřiště oběd. Po obědě proběhl přesun na sportovní halu k odpolednímu odpočinku, během kterého již trenéři připravovali další program. V podvečer se opět naši fotbalisté sešli na travnaté ploše hřiště a absolvovali lehký pozápasový trénink pod vedením trenéra p. Fojtů. Druhý trenér p. Zálešák již připravoval ohniště na večerní táborák a špekáčky na opékání. Po tréninku se šli někteří připravovat na večer, ale několik jednotlivců sledovalo na volejbalovém kurtu probíhající přátelské nohejbalové utkání mezi členy výboru

oddílu kopané. Toto utkání nebylo naplánováno jako součást soustředění, ale určitě to bylo zpestření sobotního podvečera na Baníku. Večer si potom naši kluci a holky poseděli u ohně, opekli špekáčky a šli opět na „kutě“ na halu.

V neděli ráno se jim nechtělo vůbec vstávat. Ale přesto se po uklizení „noclehárny“ na sportovní hale začali pomalu scházet do areálu ve stejnou dobu jako členové družstva starých pánů, kteří přišli na svůj pravidelný nedělní dopolední trénink. Po připravené snídani a ještě krátkém pobytu v areálu se všichni naši mladí fotbalisté, doufáme že spokojení, rozešli domů k nedělnímu obědu.

Jídelna

Ložnice

Na závěr bych chtěl poděkovat všem organizátorům, kteří se ve svém volném čase po celý víkend našim mladým fotbalistům věnovali, společnosti Lutes s.r.o. za umožnění jejich ubytování v prostorách sportovní haly. V neposlední řadě pak patří i poděkování obci Lužice a p. Pavlu Ingrovi za finanční podporu, p. Milanu Lamačovi (bývalému hráči Baníku) za poskytnutí občerstvení ve formě ovoce a domácích buchet a p. Josefu Ištvančovi, který zajistil provoz v Občerstvení na hřišti a věnoval svůj čas k občerstvení všech účastníků po celou dobu konání soustředění.

*Ještě jednou všem děkuje
za výbor oddílu kopané
Josef Staněk*

Ohlédnutí za lužickým volejbalem aneb vzpomínka k 90. výročí založení volejbalu v Českých zemích aneb „lužičtí megaveteráni“

Bývalí lužičtí volejbaloví hráči se rozhodli, že si k 90. výročí založení volejbalu naloží dárek, a to v podobě účasti na turnaji v nedaleké obci Kobyli. Naložili si pořádnou porci sportovního zápolení nejen se soupeři, ale také sami se sebou, aby překonali různé nástrahy vyššího věku a přetavili je do sportovního výkonu.

Ve volejbalové historii lužičtí v Kobyli vyhráli několik turnajů, naposled před 21 roky. Letošního turnaje 6. srpna 2011 se zúčastnilo na 30 družstev a v kategorii veteránů nad 60 let čtyři družstva. S hráli jsme tři utkání se stejně náruživými sportovci nad 60 roků a to s družstvy Sešlost Brno, VKV 60 Žilina a Jarošov nad Nežárkou. Přihlízející diváci ocenili obětavost a pohyb, nedal se čekat silový volejbal, ale vidět zanícení pro hru a míčové výměny bylo pastvou pro oči diváka. Hezké také je, že všichni hráči startující za Lužice mají vazby k lužickému volejbalu a sehráli s námi mnoho klání v dřívější době.

Jindřich Maršálek

Zleva: Jindřich Maršálek, Ivo Kuboš, Oldřich Hrdina, Jaromír Beneš, Pavel Kotlařík, Aleš Žáček
Na snímku chybí: Eduard Schenel a Josef Surman

A UŽ JE TO TU ZAS

Přelom prázdnin přinesl další fotbalovou sezónu, na kterou se i v přestávce všichni poctivě připravovali.

Mužstvo mužů si vzal na starost lužický rodák, bývalý fotbalista, Lubomír Horníček, který se pokusí po minulé, ne moc úspěšné, sezóně Baník protlačit na vyšší příčky. K tomu mu mají pomoci i nové posily, jednak Daniel, který přestoupil z Ratiškovic, a také hostující Skočík z Mikulčic, Sedlák z Nesytu a také Kučera a Szabó, který se stal kapitánem týmu.

Již v letní přípravě sehráli muži několik přípravných utkání, v přátelských zápasech porazili jak ratiškovskou rezervu, tak soupeře z Radějova. Příliš se jim nedařilo v tradičním turnaji O putovní pohár starosty Lužic, kde v prvním zápase podlehl starým pánům, jejichž bránu hájil povětšinou J. Staněk mladší. V boji o třetí místo se utkali s lužickým dorostem a porazili je vysoko 10:1.

Sezónu zahájili muži prvním kolem Okresního poháru, kde jim los za soupeře vybral Hrubou Vrbku. Vítězstvím tohoto utkání se dostali do druhého kola. V něm v září narazí na tým okresního přeboru Tvarožnou Lhotu.

Týden poté přišel očekávaný první zápas. Po přefazení do III. A třídy jim byl soupeřem tým věhlasných Šardic, který porazili 5:0. Druhý zápas, derby se sousedními Prušánkami, se už tak nevyvedl a Horníčkův tým odjížděl bez bodu. Katastrofou bylo utkání s posledním týmem tabulky ve Stražovicích, kde domácí borci využili nejen domácího prostředí a absence gólmána baníkovců, ale hlavně jim šanci nabídli sami naši chlapci hrající stylem „Já jsem borec a kdo je víc“ a „Ten balon je moje hračka a auto, manželka a balon se nepůjčují.“ No, doufejme, že po tomto se vzpamatují a opět začnou divákům nabízet pohledný fotbal.

Mládežnické týmy trenérské posty neobměnila a dál budou bojovat pod stejnými taktovkami. Dorost, který se rozloučil s trojicí hráčů, kteří

přestoupili do mužů, se zatím může spolehnout na nové posily - Kubu Štylárka a Viléma Záhoru, a jestli se ještě někdo přidá, uvidíme, protože přestupy ještě neskončily. Také oni sehráli několik přátelských utkání. Většinou ta utkání dopadla podle momentálního stavu hráčů, trávících prázdniny buď na dovolených a nebo dost často také na brigádách.

Poprvé se také zúčastnili turnaje „O putovní pohár starosty Lužic“. Pravda skončili sice poslední, ale ostudu rozhodně neudělali. Stačtěně drželi krok se soupeřem, s týmem mužů z Lužic u Šternberka, který hraje okresní přebor, a dokonce se ujali vedení, ale nakonec ho stejně neudrželi a podlehl zkušenějším starším hráčům. Ve druhém zápase, který nemilosrdným losem následoval hned po prvním utkání, se unavení dorostenci pokusili zdolat místní jedničku, ale to se jim bohužel nepodařilo. No ať si myslí kdo chce, co chce, já si myslím, že turnaj dopadl přesně tak, jak dopadnout měl, jak bylo v plánu. Nelíbí? Šak já si možu myslet, co chcu, no ne?

Žáci po měsíční prázdninové pauze začali trénovat v srpnu a trenéři jim také připravili víkendový „fotbalový tábor“. V hojném počtu se sešli klučáci i se dvěma holčínama, které jsou také součástí týmu, v pátek odpoledne na hřišti. Po tréninku se ubytovali v hale, kde přenocovali, a ráno nastoupili k přátelskému zápasu s Miloticemi, který vyhráli. Odpoledne opět trénovali a večer si užili opékání u táboráku. Jak sem zaslechla v šumění listů, odehrály týmy žáků a přípravky i nějaké další přáteláky, ale bohužel toky informací o těchto mužstvech jsou velmi slabé, misty bych řekla, že až žádné, takže o výsledcích není nic známo. *Tož, ale možná je to taktika, aby protivník nevěděl co ho v tych Lužicách čeká. A jestli chcú vědět rodičové, jak to s týma jejich ratolestama vypadá, tož sa holt budú moset dojit podívat.* První mistráky

začínají pro omladinu hned první týden v září.

Ani funkcionáři fotbalového oddílu o prázdninách nezažili, jednak si zahráli různé turnaje, vesměs za staré pány, ale taky zvelebovali ten lužický stadion. Ludé co si zkracovali cestu na hřiště zezadu přes višňový sad, buď aby si nezačázeli a nebo aby se vyhnuli při zápasech placení nehorázných sumy 20,- Kč za vstupné, brzo narazí na nový plot. Ten má hlavně zabránit, aby někteří spoluobčané nevyužívali novou tréninkovou plochu a zejména jeden z nejpěknějších pažitů na okrese, hlavní hřiště, jako WC pro své miláčky. Kdybyste viděli pobíhat nějaké pány po hřišti a dělat předklony, věřte, že to není trénink, ale příprava plochy před zápasem. Šak taký psí dáreček by aj mohl gól zavinit. Nemluvě o tom, co by si mosel hráč za slova vymýšlet, aby obohatil svůj slovník o výraz, kerý by vystihl to, co se mu právě přihodilo.

Tož takto se prožívalo léto na Baníku. No, a abych nezapomněla, občerstvení na hřišti včil šéfuje Nikolas Mesochoridis a rozšířil nabídku třeba aj o pizzu, takže koho jsem minule nenalákala na voňavé klobásky a bokovinku z udirny, zkuste třeba právě tu pizzu. Zapít je dycky čím.

zdraví Zorka

společenská kronika

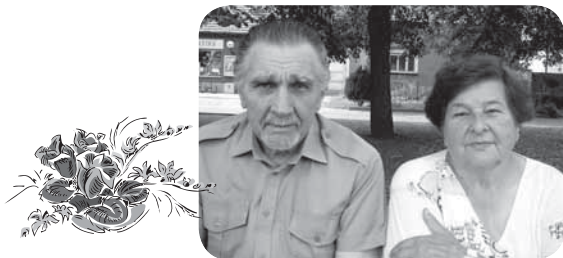
Jubilanti - červenec - září 2011

Marie Frišhonsová	80 let
Miroslava Komosná	85 let
Jaroslav Kalužik	85 let
Marie Horňáčková	85 let
Marie Kučerová	90 let
Františka Herková	95 let

V měsíci září oslavili:

DIAMANTOVOU SVATBU (60 LET SPOLEČNÉHO ŽIVOTA)

MANŽELÉ **DANA A MILAN GOTTLIEBOVI** Z ULICE HAVÍŘSKÁ

ZLATOU SVATBU (50 LET SPOLEČNÉHO ŽIVOTA)

MANŽELÉ **STANISLAVA A JOSEF ŠIMÁNKOVI** Z ULICE ZÁHUMENNÍ.

BLAHOPŘEJEME

Sňatky uzavřené v Lužicích:

Eva Malániková, Lužice
Ondřej Grufík, Milotice

Klára Nováková, Lužice
Kamil Uher, Ostrava

Martina Lamačová, Lužice
Jaroslav Káčerek, Lužice

Novomanželé Eva a Ondřej Grufíkovi

Novomanželé Klára a Kamil Uherovi

Novomanželé Martina a Jaroslav Káčerkovi

JSOU MLADÍ STAŘÍCI A STAŘÍ MLADÍCI

Druhá část tohoto úsloví platí v případě letošních jubilantů – osmdesátníků, narozených v roce 1931, kteří 15. července 2011 uspořádali v Lužicích svůj třídní sraz. Hlavní organizátorkou tohoto setkání byla paní Lola Vichová. Školu ukončili v roce 1945. Přišlo jich 23, někteří s berličkami, všichni však s dobrou náladou a natěšením na své bývalé spolužáky. Sjeli se z různých koutů, z blízkého okolí, z Prostějova, z Prahy a pan Jeřábek dokonce až z daleké Austrálie.

Setkání probíhalo v příjemné atmosféře, odpoledne se dostavil lužický starosta Ing. Jaroslav Kreml, který všechny pozdravil, popřál mnoho zdraví do dalších let a vydali se na „výlet se starostou“ – okružní jízdu autobusem po celých Lužicích. Výlet se všem velmi líbil a mnozí byli překvapeni, jak

Setkání seniorů - ročník 1931

foto autorka

moc se Lužice změnily od doby jejich mládí, ovšem k lepšímu. Byly slyšet poznámky „Tady měli naši stařecké pole.“ „Tady sme pásali krávy.“ Jízda skončila na sportovní hale, kterou si prohlédli, poučili se, jak se tančí zumba, což měli možnost později vyzkoušet, chvíli poseděli,

pobesedovali, potom je autobus odvezl zpět na „Tabačárnu“.

Následovala volná zábava, zaspívali si, zatančili, někdo i „bosky“. Rozcházeli se až po půlnoci, plni dojmů a s trochou smutku, že se takto pospolu setkali už asi naposledy.

Věra Kotásková

Pohlednice ze Sydney

Ohlas na vydařené setkání přišel až ze Sydney od pana Jeřábka, který píše:

Chtěl bych poděkovat za ideální nápad udělat okružní jízdu po Lužicích s babičkami a dědečkami. Myslím si, že moc starších lidí, včetně mě, nemělo tuto možnost vidět všechnu novou výstavbu domů a ulic. Mě nejvíce vyrazila dech výstavba sportovního areálu a sportovní haly s přilehlým sezením na osvěžení. Těší mě, že se zde provádí nejen různorodá výstavba obce, ale taky, jak jsem četl Lužický zpravodaj, různé kulturní a společenské akce.

To je tak v krátkosti, co mě dělá radost ohledně činnosti v naší obci.

Moc úspěchů do dalších let přeje

Zdeněk Jeřábek

Napsali nám...

Kosmický Krteček se vrátil domů

Červenec letošního roku se vskutku tučně a nesmazatelně zapsal do historie kosmonautiky: do vesmíru se definitivně naposledy vydal americký raketoplán. Tím se uzavřela snad nejvýraznější era letů lidí do kosmu. Raketoplán si NASA prosadila v 70. letech po skončení legendárního programu Apollo díky tomu, že bude mnohonásobně použitelný a výrazně usnadní a zlevní kosmické cestování. Nakonec se ukázalo, že to samozřejmě nebude tak jednoduché a i samotná vícenásobná použitelnost ukryvá dost úskalí. I přesto toho raketoplány dokázaly opravdu hodně: na jejich palubách proběhla velká spousta výzkumů a vědeckých experimentů, které umožnily pokrok v technice či medicíně, dopravovaly do kosmu nejrůznější družice, opravovaly je, létaly ke kosmickým stanicím, jednu dokonce postavily. Celkem pět exemplářů letělo na oběžnou dráhu od roku 1981 135krát, na palubách raketoplánů se do vesmíru podívalo 355 lidí ze 16 zemí světa. Z hlediska financí raketoplány během 30 let provozu „spolykaly“ celkem asi 196 a půl miliardy dolarů, nelze však pochybovat o tom, že to byly peníze dobře investované.

Poslední mise raketoplánu začala v pátek 8. července, z floridského kosmodromu se k nebi zvedl raketoplán Atlantis a zamířil k Mezinárodní vesmírné stanici (ISS), aby na její palubu dopravil ještě jednu velkou várku zásob a vybavy. Mise skončila ve čtvrtek 21. července, kdy Atlantis přistál zpátky na Zemi. Poměrně chmurná a nostalgická atmosféra, která poslední let provázela již od předstartovních příprav, v tento den dosáhla maximální hodnoty. Když Atlantis dosedl na runway a jeho posádka dostávala z řídicího střediska příkazy k postupnému vypínání systémů letounu, z videopřenosu z Floridy číselo skutečně cosi velmi silného a smutného. Poté byla kamera přepnuta do texaského Houstonu, kde v řídicím

středisku programu raketoplánů končila poslední směna. Po projevu jejího ředitele se do sálu přihnula velká masa lidí, všech letových kontrolorů, kteří pracovali na řízení misí raketoplánů. Záhy udělali všichni cestu pro velký dort ve tvaru raketoplánu. Šlo o velmi emocionální den. Nyní čeká raketoplány cesta už jen do muzeí v USA.

O raketoplánech ale jistě budeme slyšet i nadále, protože mají velké místo v nedávné historii. Česká republika o raketoplánech opět slyšela jen týden po přistání toho posledního. V pátek 29. července totiž do ČR přiletěl na oficiální návštěvu americký astronaut Andrew Feustel, který se v květnu zúčastnil předposlední mise raketoplánu. Jak jsme si říkali v minulém čísle zpravodaje, do vesmíru s sebou vzal díky českým kořenům své manželky hned dvě plyšové figurky známé dětské postavičky Krteček – jednu jako dárek pro autora Krtečka Zdeňka Milera a druhou pro veřejné vystavení v České republice. Velkolepý český projekt popularizace kosmonautiky mezi mladou generací vyvrcholil právě návštěvou celé rodiny Feustelovy v naší zemi. Během deseti dnů pobytu astronaut Feustel podnikl velkolepé turné po republice. Navštívil například Prahu, jižní Čechy, Pardubice, Zlín, Valašské Meziříčí a nakonec Brno. Na každém místě se uskutečnila beseda pro veřejnost. Zájem o astronauta byl obrovitý. Příkladám dvě perličky ze zpravodajství, které psal Pavel Suchan, jeden z hlavních organizátorů Feustelovy návštěvy: „S Andrew Feustelem v autě si připadáte jako v prezidentské koloně - když přijíždíte a odjíždíte, všude jsou davy lidí, kteří mávají, žádají autogram nebo prostě jen chtějí astronauta zahlédnout.“ Anebo: „Zájem veřejnosti o Andrew Feustela je takový, že Akademie věd objednala v tiskárně dotisk pamětních kartiček, takže jich je k dispozici na besedy přes 2 000. Pokládali jsme to za potěšující informaci pro astronauta. Opatrně

se zeptal „A budu muset všechny podepsat?“ A měl pravdu - další den se potvrdí, že musíme přejít na jiný typ autogramiády.“

Možnost setkat se s astronautem jsem samozřejmě nemohl propást. Vypravil jsem se za ním v neděli 7. srpna do Brna-Soběšic, kde se konala beseda a autogramiáda v kulturním domě. Ještě před začátkem programu jsem stihl s Andrewem natočit rozhovor, což jsme provedli na v té chvíli nejtíšiším možném místě - na podiu před plnicím se sálem, takže jsme byli zároveň tak trochu i atrakce pro diváky (rozhovor si můžete přečíst na webu na adrese <http://www.astro.cz/clanek/4799>). Jako i na ostatních besedách tak i tady se přišlo na astronauta podívat snad i několik set lidí. Samotná beseda byla velmi poutavá - záběry a fotografie z mise, vyprávění astronauta (tomu se nic nevyrovná!) a nakonec zodpovídání dotazů z řad publika - díky tlumočnickovi se mohl astronauta zeptat kdokoliv na cokoliv. Po skončení besedy přišla autogramiáda - organizátoři rozdávali pamětní kartičky a prosili publikum, aby byli lidé soudní a nehrnuli se pro podpis všichni, prosby však vyslyšeny nebyly. Dlouhé fronty na úřadech se mohou jít zahrabat! Fronta při autogramiádě se málem nevešla do velkého sálu kulturního domu! Vyčerpaný astronaut se lidem podepisoval jen svými iniciálami. Mně na závěr podepsal i s věnováním nádhernou fotografií sebe při výstupu z kosmické stanice ve skafand-

Astronaut Feustel ode mne dostal dárek v podobě láhve slivovice s obrázkem Krtečka, autorkou obrázku je paní Dagmar Chlapečková z Lužic. Foto autor

ru. Samozřejmě jsem nic nechtěl zadarmo - za rozhovor i podpis ode mne Andrew Feustel na závěr dostal jako dárek láhev moravské slivovice, láhev nesla motiv Krtečka.

Vít Straka

NÁŠ DOPISOVATEL

Jedním z našich pravidelných dopisovatelů je nadějný dvacetiletý student Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně Vít Straka z Lužic. Studuje sice obor Obecná jazykověda, ale jeho velkým koníčkem je kosmonautika a veškeré dění ve vesmíru, o kterém dovede velmi poutavě a zajímavě vyprávět. Můžete se o tom přesvědčit na stránkách Lužického zpravodaje. Za setkáním s významnou osobností kosmonautiky je ochoten cestovat nejen po republice, ale i do zahraničí.

Například v říjnu 2009 se v Brně setkal s bývalým slovenským kosmonautem Ivanem

Bellou a aktivním ruským kosmonautem Olegem Kotovem, který se pouhé dva měsíce po tomto setkání opět vydal do vesmíru. V únoru 2010 se zúčastnil besedy s prvním československým kosmonautem Vladimírem Remkem, který se vypravil do vesmíru v roce 1978 s Alexejem Gubarevem na lodi Sojuz 28. Stejně jako u jiných kosmonautů získal jeho podpis a společnou fotografii. V dubnu se v německém městečku Speyer setkal s americkým astronautem Scottem Altmanem, který byl 4x ve vesmíru. V květnu to bylo setkání s velitelem posádky únorové mise raketoplánu Endeavour

v Polsku. V červnu měl v Berlíně možnost pohovořit si se dvěma evropskými astronauty Frankem De Winnem (Belgie) a Andrém Kuipersem (Nizozemí). V červenci 2010 se setkal v Trenčíně s americkým astronautem Jamesem Duttonem. V září se v Praze zúčastnil kongresu Mezinárodní astronautické federace (IAF), kde měl možnost hovořit dokonce i se současným ředitelem NASA, bývalým astronautem Charlesem Boldenem a Michaellem Griffinem, bývalým ředitelem NASA. Setkal se zde i s ruskými kosmonauty Valerijem Tokarevem a Michaiilem Tjurinem, s německým astronautem Gerhardem Thielem nebo s japonskou astronautkou Čiaki Mukajovou. V srpnu 2011 se v Brně již podruhé setkal s americkým astronautem Andrewem Feustelem, jehož tchyně pochází z Moravy.

Je členem České astronomické společnosti, pro kterou píše na jejím zpravodajském portálu www.astro.cz především o dění v pilotované kosmonautice a o průběhu současných kosmických misí. Jeho články najdete také na jiných internetových serverech, jako je www.idnes.cz nebo na stránkách ČEZu. Čtyřikrát se již objevil jako odborník na kosmonautiku v pořadu Nebeský cestopis, který vysílá Český rozhlas Leonardo a dvakrát jsme ho mohli vidět v regionálním vysílání České televize. Z jeho dalších zájmů můžeme vyjmenovat přírodu a medicínu. V dalším studiu mu přejeme mnoho úspěchů a doufáme, že i nadále nám bude ve zpravodaji objasňovat tajemství vesmíru.

Věra Kotásková

Místní organizace Moravského rybářského svazu o.s. v Hodoníně pořádá

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY

na revíru LUŽICKÝ HLINÍK (Cihelna)
v neděli 23. října 2011 od 7.30 do 12. hod.

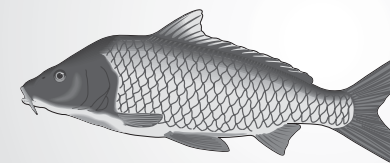
Revír bude velmi dobře zarybněn, mimo jiné i generačními kapry.
Před závody bude hájen od 12.10. do 22.10.2011 včetně.

PRAVIDLA ZÁVODŮ

- Loví se podle rybářského řádu MRS
- Prodej startovních lístků v neděli 23.10 od 6.30. Startovní místa nejsou losována
- Startovné 150 Kč dospělí, 50 Kč mládež do 15 let
- Zahájení v 7.30 hodin, ukončení ve 12 hodin
- Vyhlášení vítězů od 12.30 hodin, po skončení bude slosování tomboly.

SOUTĚŽ O CENY JE VYPSÁNA NA ÚLOVKY:

- I. cena - kapr s největší délkou
- II. cena - druhý nejdelší kapr
- III. cena - třetí nejdelší kapr
- IV. cena - lín s největší délkou
- V. cena - amur s největší délkou

Pro účastníky je připraveno občerstvení v místní restauraci.
Pro zpestření bude organizace grilovat čerstvé ryby. Srdečně zve výbor MRS MO Hodonín.

REKLAMA

Trápí Vás vrásky, akné či pigmentové skvrny?

Máme pro Vás řešení!

CHEMICKÝ PEELING • MEZOTERAPIE • BOTULOTOXIN

Kožní ambulance MUDr. Lenky Kralovičové, Hodonín, Dům zdraví
Horní Valy 13 (u KD Družba), Tel.: 737 659 548

www.pomahamekuzi.cz

**HLEDÁTE VHODNÝ DÁREK
PRO VAŠE BLÍZKÉ?**

Jindřiška Fogtová (dipl. zdr. sestra) nabízí

dárkové poukazy na

MASÁŽE
přimo u Vás doma

cena: od 250 Kč

774 009 283

Měšťanská 109, 695 01 Hodonín,
anovcin@firmaplus.cz

Tel.: 518 340 763, Fax: 518 321 031,
www.firmaplus.cz

Majitel a jednatel firmy: Josef Anovčín
Tel.: 603 846 296

Jako firma zapsaná
v Seznamu odborných dodavatelů
nabízíme realizaci

ZATEPLOVÁNÍ RODINNÝCH A BYTOVÝCH DOMŮ

Provádíme poradenství vč. zpracování
komplexních podkladů pro žádosti
o dotace v rámci programu **Zelená úsporám**

Kontaktní osoba:

Ing. Marek Hason - 603 117 295

e-mail: hason@firmaplus.cz

Zpravodaj Obecního úřadu Lužice vychází 4x ročně.

Řídí redakční rada: Mgr. Jana Ambrožová, Miroslava Ištvaníková, Mgr. Jana Ličeníková,
Miluška Kopřivová, Věra Kotásková, Jana Králová, Ing. Jaroslav Kreml, Mgr. Lenka Kučí
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Lelka Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín, registrační číslo vydané Ministerstvem kultury ČR – MK ČR E 12422,
náklad 1150ks.

obec@luziceuhodonina.cz • www.luziceuhodonina.cz

KRÁL – M. Bílek

FLÉTNIŠKA – J. Brandhauerová

KRÁL – L. Ducháček

REPREZENTAČNÍ OBJEKT
– M. Mikula

detail

SOCHAŘSKÉ SYMPOZIUM 2011

foto: Jana Králová

PASTÝŘ – M. Gallas

BETLÉMSKÁ HVĚZDA
– A. Krhovjaková

PIŠTEC – D. Tureček

JOSEF II. REFORMÁTOR
– M. Vinduška

představení Divadla za paravánem z partnerské obce Isdes a Lužické vinobraní s účastí našich francouzských hostů z Isdes

Foto:

archív Klubu česko-francouzského partnersví

Na vydání tohoto čísla přispěli:

**Chcete finančně přispět na Lužický zpravodaj?
Zde je místo na Vaše logo či jméno.**